

MÁSSOK

1991 SZEPTEMBER 6. szám

48ft

Biztosan hallottál már arról az – állítólag nem létező, de azért a gyakorlatban olykor-olykor mégiscsak alkalmazott – miniszteri rendeletről, amely a homoszexuálisokat a pályáról eltávolítandónak ítéli. Biztosan Te is hallottál tantestületi botrányokról, amik meleg tanártársaink karrierjét-életét tették tönkre.

Hallhattál az erkölcsrendészet bizonyos tisztjeiről, akik előszeretettel hozzák iskolai-gazdátok, illetve diákok (!) tudomására egyes tanárok homoszexuális orientációját. Előtte is világos, hogy halmozottan hátrányos helyzetben vagyunk. Egyedül, magárahagyatottan egyikünknek sincsen esélye egy, a munkahelyéért, jogaiért, emberi méltóságáért vívott esetleges harcban.

Létre kell hoznunk egy „szakszervezetet” saját érdekképviseletünkkel! Égető szükségünk van egy jogi személyre, amelyik, ha arra kerül sor, védelmet nyújt. Ha van képviseletünk, sokkal nehezebb, esélytelenebb helyzetbe kerülnek azok, akiknek módjukban áll – pozíciójuknál fogva – akár személyes homofóbiától vagy antipátiától sarkalva valamelyikünket meghurcoltatni, állásából elmozdítani.

Kolléga! Jelentkezz – csatlakozz hozzánk!

Perlaki L.

A szerkesztőségünk címére (1399 Budapest Pf. 701/759) küldött borítékokra kérjük írni: Szakszervezet

HA A PÁPA JÖN, MI MEGYÜNK?

Képzeld el, hogy egy nyári estén sétálsz a Korzón. Képzeld el, hogy hőmpölyög a tömeg, jó a hangulat és lézérények cikáznak a levegőben. Képzeld el, hogy melléd lép két civilruhás alak és az erkölcsrendészet nevében közli, hogy itt semmi keresnivalód, mert buzi vagy és mert jön a pápa. És ehhez még képzeld hozzá, hogy 1991. augusztus 14-e van, amikor lihegve próbálunk csatlakozni Európához, amikor mindenki az emberi és kisebbségi jogokról papol.

Ebbe a képbe nem igazán illik bele az erkölcsrendészet legújabb akciója. Ők úgy gondolják, hogy amíg a pápa itt van, addig a homoszexuálisok lehetőleg tünjenek el a föld színéről, de ha ez nem megy, legalább a Duna-korzórol.

Persze azon nagyon kényelmesen föl lehet háborodni itt Magyarországon, hogy Dél-Afrikában a feketék ki vannak tiltva a fehéreknek fönntartott helyekről. Ha ez a diszkriminált csoport nem fekete, hanem történetesen homoszexuális, az más? Kinek van joga olyan intézkedést hozni, hogy az emberek egy csoportját, akik nem bűnözők, nem sértenek közszemérmert és semmi törvénybe ütközött nem tesznek, Budapest bizonyos területéről kitalson?

Ki veszi magának a bátorságot ahhoz, hogy a korzón békésen sétálót azzal fenyegeti meg, hogy kirúgja az egyetemről vagy a munkahelyéről, mert úgy tűnik, hogy homoszexuális? És ha az? És mi köze ehhez a pápalátogatásnak? Ő talán a korzóra akar menni sétálni?

Őszentségéről köztudott, hogy nemigen rajong az ilyen elfajzott istenteremtényekért. Őszintén sajnálom II. Jánost Pálat. Ha véletlenül kísétálna a Duna-korzóra, megdöbbenve tapasztalná, hogy bizony itt vannak ezek a szörnyszülöttek. Mert mi nem hagyjuk magunkat sem a korzóról, sem máshonnan kitalítani.

Herbert Küpper

MELEG HÁZASSÁG A KATOLIKUS EGYHÁZBAN

Hallatlan dolgok zajlottak le Kölnben május végén: egy katolikus pap két férfit esketett. Norbert páter,

érsek a Máriaaviték rendjében, a szertartást elvégezte. Hangsúlyozta azonban, hogy a két férfit nem a házasság szentségében részesítette, hanem hogy egy úgynevezett „baráti megáldásról” van szó. A lépését azzal indokolta, hogy az egyháznak nem szabad megtagadnia az áldását, ha két ember egymás mellett áll és tudja, hogy a másik fél nélkül már nem akar élni. A baráti megáldás az ősegyház hagyományai közé tartozik.

Szent Ferenc szabályait követve, a Máriaaviték rendje több mint száz éve jött létre Lengyelországban reformmozgalomként. A hivatalos katolikus egyház soha sem ismerte el, amiért máig katolikus szabad egyház maradt. Ennek következtében a kölni érsek, Josef Meissner kardinális, rögtön cáfolta, hogy a hivatalos egyháznak köze van e „botrányhoz”. A rend tagjait „álpátereknek” nevezte, akik „a tudatlanok, hiszékenyek között találják áldozataikat”, és a megáldástól minden egyházi jogi jelentőséget elvitattott.

A hivatalos egyház ellenállása ellenére az esemény országszerte feltűnést keltett. A szertartáson öt tévé, hat rádiócsapat, sok újságíró és a kiválóságok voltak jelen, közöttük a kölni körzeti közigazgatási főtisztviselő felesége és Hella von Sinnen, egy volt szövetségi elnök lányával nyilvános lesbikus kapcsolatban élő színésznő és tévékonferanszié.

Még soha nem találkoztam Veled, mégis úgy érzem, mintha régóta ismernélek. Kérlek, segíts, hogy ismeretségünk kölcsönös legyen és írd meg nekem: Budapest, Pf. 701/759, 1399.

Későn eszméltem magamra. Egyetemi tanulmányok, családalapítás... telnek az évek és valami nagyon hiányzik. Elmúltam 30 éves, férjem rendes, gyermekeim egészségesek, szeretem a munkámat, s ha felhívom régi barátnőmet, mindig kapható egy jó traccspartira.

Hát akkor? Mit akarok? Mi hiányzik az életemből? Benned is felmerült ez a kérdés? Éreztél magadban irt, megfoghatatlan hiányérzetet, voltak kiborulásaid, magad sem tudod, miért?

Rajtam a szerencse segített. Egy rádióműsorban egy lány beszélt arról, hogy imád énekelni és – bár nem magányos – barátokat keres. Megfogott a hangja és a dal, amit előadott. Írtam a műsorban megadott jelírájára. Hónapok múlva érkezett a válasz, amit személyes találkozás követett. Erős vonzódás ébredt fel bennem iránta, felfedeztem benne a nőt. Vágyaim beteljesülésének nem az új, szokatlan helyzet szabott gátat, hanem az, hogy emberileg nem találtunk egymásra.

Ekkor már tudtam, hogy nincs megállás. 1985-öt írtunk. Az Expressz újság levelezési rovatában igen visszafoogott szövegű hirdetést adtam fel.

Kedves Barátnóm! Így találtam meg Őt. A kerek és rózsaszínű történet mégsem felhőtlen. A „mások” ma még bujkálni, titkolózni kényszerülnek szűkebb és tágabb környezetük előtt egyaránt.

Te is ezt tapasztalod? Hogyan éled meg másságodat?

Az ember vonzódik a hasonlósáruk társaságához, közösségéhez. A legutóbbi idők igen nehéz volt összejönnünk, egymásra találnunk. Most már van lehetőségünk arra, hogy nyilvános helyen kockázatmentesen találkozzunk, megosszuk egymással örömeinket, gondjainkat, erőt adjunk egymásnak az élethez.

Ha ki-ki megtalálta párját, hajlamos elvonulni édes kettesben a külvilág szeme elől. Magam is így vagyok ezzel. A begubózás azonban hosszabb távon visszaüt: sebezhetőbbé, bizonytalanabbá tesz.

Kedves Barátnóm, rajtunk a sor, éljünk a lehetőséggel! Írd meg a megadott címre, vegyük fel egymással a Mások-on keresztül a kapcsolatot.

Néhány eszpresszóban szívesen befogadnak minket. Legyen legalább egy hely, ahol rendszeresen találkozunk egymással.

Leveledet, javaslataidat, elképzeléseidet a közösségi életünk megteremtéséhez a Mások címére várom tehát: Pf. 701/759. 1399. Elegendő, ha csak egy telefonszámot, vagy címet írsz, mindenképpen megkereslek.

Találkozásunkig szeretettel üdvözöllek:

– Lia –

KEDVES BARÁTNŐM!

Kémek a kémcsövek mögött?

BÉKÍTŐ SZÁNDÉKKAL A MÁRIA UTCÁRÓL

Növekvő furcsálkodással olvasom a Mária utcai bőrklinika kórrajzát. Egyrészt csodálkozom, miért van ma szükség az efféle cseles módszerekre, másrészt az ilyen módszereken megütköző sors-társaimon csodálkozom.

No, mindjárt kibékítem ezt az ellentmondást, s talán sikerül kibékítenem a szembenálló feleket is. Ehhez azonban egy kissé korábbra kell visszanyúlnom. Jómagam (éppen aktuális barátommal egyetemben) 1980-tól vagyok ennek az intézetnek minden esetben szívélyesen fogadott „vendége”. Szerencsére sohasem betegként, csak elővigyázatos állampolgárként mentem oda, s mindahányszor önként. Első ízben akkori szállásadóm (aki az általa vezetett „nagy ház” miatt naprakész kapcsolatot épített ki a fenti intézménnyel) kérdezte meg, nem lennék-e hajlandó segíteni az akkori kerületi gondozónőnek egy nagyszabású felmérésben. 150 hetero-, 150 homo-, és 150 biszexuálist kérdeztek meg életkörülményeiről (mennyit költ havonta könyvre, mozira, gyógyszerre, stb., milyen komolyabb betegségei voltak). Természetesen vállaltam.

A 12 oldalas kérdőív akciója névtelen volt, bár én már akkor tudtam arról, hogy új munkahelyem BM-es háttérű igazgatója megnézte, van-e anyag rólam a Deák Ferenc utcai erkölcsrendészetben. Amint egy bizalmas összekötőm megszűnt: volt! Rajta fontosabb adataim, s két rendszeres kapcsolatom neve-címe. Jót nevettem a dolgon: végre valahol számontartanak, s ha elvesznék netán, keresnek! Ezen kívül a tény, hogy illetékes

ző gyógymódjához. Oké, mindent az orvostudományért, hiszen az is mindent megtesz értünk! Az allergiás érzékenységet vizsgáló tapasz nyoma ma is látszik a karomon. Büszkén viselem, hiszen az a jó, ha nyoma marad. Igaz, attól még AIDS-es is lehettem volna akkor...

Ezek után vért vettek, majd felkísértek a bizottságban elnöklő dr. Horváth Attila adjunktus szobájába (azóta „belőlünk” lett docens). Nyirokcsomóimat tapogatta, bőrömet vizslatta fürkész szemmel, guggolásokat végeztetett velem, majd újfent vizsgált, kérdéseket tett fel hasmenés, fogyás, éjszakai izzadás tekintetében. Szinte egyszer sem nézett a szemembe – nem egy ember, egy esetleges későbbi beteg voltam számára, hanem egy lehetséges esetanyag. Az egész AIDS-ügy láthatóan nem azért izgatta, hogy a betegeken majdan segíteni tudjon, hanem hogy önmagát segítse feljebb ezek által az orvosi ranglétrán...

Végül megköszönte a vizsgálatot, s búcsúzásra nyújtotta kezét. Döbbenet álltam ott, mint amikor egy beteg elmegy az orvoshoz, az orvos megvizsgálja, majd elbocsájítja minden nélkül.

Már csak megkérdeztem:

– De adjunktus úr, semmi útravalót sem ad? Legalább valami tanácsot...

– Mit is adhatnék... Lehetőleg igyekezzen állandó partnert találni!

– Ez még csak menne valahogyan, de ha én hű is vagyok hozzá, ki biztosít az ő hűsége felől? Most szakadt meg egy komoly kapcsolatom, melyben három éven át hittem, hogy a hűség kölcsönös, s

Örökké bizalmatlan „anyósom” öklirázása ellenére barátom biztos volt abban, hogy ez a levélke egy széleskörű egészségügyi razzia része, nem kifejezetten személyemnek szól. Miután régen voltam vizsgálaton, ezek a kedves vámpírok megint a véremet akarták. Pedig én mondtam nekik annak idején, hogy vége a csapongásaimnak.

Amikor leültettek, az új kerületi gondozónő előadott egy mesét, hogy egy szegedi és egy budapesti volt partnerem időközben fennakadt az AIDS-szűrőn, s az én nevem is megtalálták a telefonregiszterükben. Furcsálltam, mert Szeged sohasem tartozott a portyaterületemhez. De hát legyenek boldogok a véremmel. Amint teltek a kémcsövek, úgy gyúlt világosság az agyamban: annak idején, az első AIDS-vizsgálatnál az adjunktus említette, hogy a nyugati világ egészségügyi hálózata azt várja tőlük, magyar orvosoktól, hogy ezen az AIDS-szempontról szűz területen pontosan kövessék és dokumentálják a járvány kifejlődését az első fertőzöttől az utolsóig... Hát persze! Akkor begyűjtöttek néhány száz kísérleti alanyt, akiken aztán végig akarják követni a fejleményeket, s azok közül nem engednek szem elől senkit sem! Akár cselekkel is vissza-visszahívják őket.

Hogy az egész mese csak mondvacsinált ürügy, egyre nyilvánvalóbb lett, hiszen néhány nap múlva, a negatív lelet láttán már csak makogott a gondozónő (nem azonos az első cikkben említett Faragó Zsuzsával): most, ahogy jobban megnézem a papírt, nem is volt egyik említett „partnere” sem fertőzött, csak gyanú volt rá...

illetéktelenek tudják rólam, mi újság, egyáltalán nem izgatott, még családos létemre sem. Tudtam, csakis akkor vehetik elő azt a kartont, ha netán rosszul lépek... De hát miért lépnék rosszul?

Ettől kezdve semmi okát nem láttam, hogy időnként ne hagyjak a Mária utcában a nevemmel ellátott kémcsőben véremből egy keveset. Ez őket megnyugtatta, s így engem is. Igen ám, de jött az AIDS! Eleinte még tesztanyag sem volt, sőtétben tapogatózott a sebtiben megalakított bizottság. Udvarias telefonhívás tudakolta diszkrétén, nem látok-e jónak egy vizsgálatot. Jónak láttam, bár már akkor nyilvánvaló volt, hogy kísérleti nyulak vagyunk egy még körül sem írt betegség nemléte-

utólag tudtam meg, hogy az én kis drágám az utolsó fél évben fűvel-fával megcsalt...

– Ez már az önök gondja...

Legközelebb akkor mentem AIDS-szűrésre, amikor már megvolt a nemzetközileg bevált kontrollanyag. Nagy forgalmam miatt kéthavonta jártam éveig a Mária utcába, s lehetőleg mindig „beszerveztem” oda egy-egy új embert, aki még sosem volt vizsgálaton. Majd újra szerelmes lettem, s a kapcsolat elején egy „utolsó” vizsgálatot zártam le „zajos” életemet.

Három évig éltem megint tartós kapcsolatban, amikor az utolsó évben becsapott a villám! Írásos „behívó” jött a klinikáról: menjek vizsgálatra.

Hát, kérem szépen, ennyi a történet. Jót mosolyogtam az egészen, az átlátszó-együgyű módszereken. Barátommal sem okozott gondot az egész ügy, az eset után egy évvel sem emiatt szakítottunk. Csupán „anyósom” ráncfelhős homloka jutatta eszembe olykor, hogy bizony már pároknál esetleg komoly bizalomösszeomlást, lelki drámát okozhatott egy ilyen behívócska... Pedig mi jólneveltek vagyunk, bemegyünk akkor is, ha előre elmondják őszintén, mit akarnak tőlünk, mi a céljuk velünk... Miért nem bíznak hát bennünk, miért nem tartanak partnernek, felnőttnék? Talán találkozhattánk középen. Európában...

(K)

Ronald Woods:

JOBB, HA KÖZÖSEN LÉPÜNK

VI. rész

A homoszexuális mozgalomnak meglehetősen hullámzó sorsa volt – azt hiszem, ez kiderült ebből a sorozatból. Szinte minden pozitív korszakot megtorpanás, visszalépés követett. A 70-es évek második felében a melegek önelégültsége, a neo-konzervatív reakció a mozgalom sikereire és a 80-as évek AIDS-veszélye valóban kárára voltak a mozgalomnak, de magukban foglalták a továbblépés lehetőségeit is.

Az AIDS megjelenése nemcsak fizikai, testi, hanem lelki értelemben véve is nagy kárt okozott. A melegek kénytelenek voltak elhinni, hogy tényleg bűnösök és veszélyesek, mivel 1982–1985 között a legtöbb AIDS-es a homoszexuális férfiak közül került ki. Néhányan úgy vélték, ezzel bünteti őket Isten az életvitelükért. Szerencsére ez az önvád alábbhagyott, amikor kiderült: azért, mert valaki homoszexuális, még nem feltétlenül AIDS-es is.

Az ugyanis bizonyos életvitel és szexuális magatartás következménye. Az önvédelem megkövetelte a pontos és intenzív közegészségügyi felvilágosítást a meleg társadalomban és a betegség áldozatairól való humánusabb gondoskodást. Sokhelyütt ez adta az indítást a meleg mozgalom felélesztésére. A már létező szervezetek, mint az amerikai NGLTF (Nemzeti Meleg és Leszbikus Feladat-csoport), új szerepeket vállaltak föl és a melegek új egyesületeket – mint pl. az angliai Terence Higgins Trust és a New York-i Meleg Férfiak Egészségéért Krízis Segély – alapítottak, hogy információt és segítséget nyújtsanak, pénzt szerezzenek és egészségesebb életvitelt képviseljenek. Amikor látták, hogy az amerikai kormány a 80-as évek közepén nem kíván komolyabb anyagi segítséget nyújtani az AIDS megelőzéséhez és a betegség áldozatairól való gondoskodáshoz, néhány homoszexuális csoport 1986-ban elindította az ACT UP kampányt, melynek jelmondata volt: Hallgatni egyenlő a halállal! Az amerikai városokban radikális módszereket – tüntetést, lobbizást – alkalmazták, hogy több pénz és szolgálat álljon rendelkezésre a betegek kezelésére. A legnagyobb demonstráció és a meleg mozgalom egyik legnagyobb pillanata 1987 októberében Washingtonban a „Nevék projektje” felállítását volt. Az AIDS-áldozatok barátai, családtagjai, egy óriási, majd kétezer darabban álló lepedőt varrtak össze, minden darabon egy áldozat nevével.

Az USA fővárosában annak jelképeként állították ki műüket, hogy nemcsak statisztikákról, hanem emberekről van szó, és hogy sokan csupán a társadalom és a hatalmi szervezetek homofóbiája és tudatlansága miatt halnak meg.

Néhány országban az AIDS megjelenése hisztérikus reakciót váltott ki.

A meleg férfiakat táborokban akarták elkülöníteni, kötelezővé akarták tenni a HIV – az AIDS-vírus – meglétének vizsgálatát, a „gyanúsított” homoszexuálisokat nem akarták beengedni országukba. Braziliában például „vigilante” csoportok megöltek HIV-pozitíval gyanúsított melegeket és holttestüket megbélyegezték: „Most már nem terjeszthetem az AIDS-et”.

A 90-es években a hisztérikus közhangulat bizonyos mértékig enyhült. Világszerte csökkent a betegség terjedése a meleg társadalmon belül. Ebben óriási része volt az aktív meleg egyesületek egészségesebb életvitelét és a biztonságos szexet („safe sex”) hirdető kampányainak. Idén a Nemzetközi AIDS Konferencián Firenzében elhangzott, hogy a vírus még mindig nagy veszélyt jelent. A legnagyobb tragédia a harmadik világ szegény országainak pénztelensége, megelőző kampányainak hiánya.

Az AIDS a 80-as évek homoszexuális mozgalmának fő, de nem egyetlen témája volt. Fontossá vált az együttműködés a különböző meleg egyesületek között és ebben nagy segítséget nyújtott az ILGA (Nemzetközi Leszbikus és Meleg Szövetség) megalapítása 1978-ban. A szervezet lehetőséget ad az információcserére, szolidaritásra és közös akciókra. Egy ilyen akció volt például Simon Nkoli dél-afrikai, nyíltan homoszexuális aktivista kiszabadítása a börtönből. Nkoli most vezető szerepet tölt be a nem rasszista meleg mozgalom megszervezésében Dél-Afrikában.

A mozgalom egyik fő feladata, hogy azokban az országokban, ahol a homoszexualitást még mindig bűnnek tartják – mint pl. Dél-Afrikában, vagy a Szovjetunióban – a homoszexuálisokat sújtó diszkriminatív törvényeket eltöröljék és lehetővé tegyék az emberi jogok egyenlő érvényesítését, azaz szexuális beállítottságra, nemre, fajra, vallásra tekintet nélkül bárkit egyenlő jogok illessenek meg az élet valamennyi szférájában, a munkában, közéletben, a magánéletben egyaránt.

Az egyenlő jogokért küzdő kampányok az egyes országokban különbözőképpen zajlottak. Norvégiában a Konzervatív Párt egyik parlamenti képviselője, a leszbikus Wenche Lowzow, szorosan együttműködött a norvég homoszexuális egyesülettel és 1981-ben a fő szerepet játszotta a törvény elfogadtatásában, mely szerint nemcsak a homoszexuálisok hátrányos megkülönböztetése tilos, hanem a beállítottságukról, életvitelükről az irodalomban, vagy a sajtóban becslétsértő, vagy gyűlöletkel töltött publikációk megjelentetése is.

Franciaországban a Szocialista Párt már 1977-ben számolt politikájában a homoszexuálisok jogaival, s miután 1981-ben hatalomra került, lépésről lépésre megváltoztatta a korábbi konzervatív törvényeket: eltörölte a párizsi „homo-ellenes” rendőrség osztályát, a szexuális megrontás alsó korhatárát egyenlően – azaz 15 évben – állapította meg a hetero- és homoszexuálisoknak. 1982-ben engedélyezték a világ első, teljes műsoridejű (full-time) homoszexuális rádióállomásának működését. 1985-ben a szexuális beállítottságot azonos elbírálás alá vették a rasszizmus-ellenes törvényekkel, úgyhogy Franciaországban is tilos a melegek elleni munkahelyi, vagy közéleti diszkrimináció.

Ausztrália egyik tartományában, Új-Dél-Wales-ben 1975-től harcoltak a diszkrimináció ellen. Az akció heves ellenzést váltott ki a keresztények körében. Ennek ellenére jó együttműködés jött létre a mozgalom és a kormánypárti Munkáspárt között, s 1982-ben az új-dél-wales-i parlament elfogadta az egyenlő jogokról szóló törvényjavaslatot. Furcsa módon még mindig maradt egyéb törvényekben büntetendő homoszexuális cselek-

mény, s a rendőrség az egyenlő jogok elfogadását követően hamarosan meleg lokálokat razzizált és melegeket tartóztatott le. A mozgalom további kampányt indított a megmaradt törvények ellen, végül 1984-től a homoszexualitás már egyáltalán nem büntetendő.

A világ talán leghaladébb polgári jogi törvényét az Európa Parlament fogadta el 1984-ben. Ez remélhetőleg pozitív hatással jár az 1992-től egységes Európában.

Minden országban tehát más a helyzet és a megközelítés, de a 90-es évek közös jellemzője eddig, hogy most már a világ minden pontján vannak meleg egyesületek és újságok, továbbá, hogy amikor homo-ellenes helyzet uralkodik bárhol – pl. Iránban, Romániában, azokban az USA-államokban, ahol a homoszexualitás még bűn –, akkor az információt követően gyorsan lehet kampányokat, akciókat indítani a diszkrimináció ellen.

Homoszexuális egyesületek most már szinte valamennyi közép-kelet-európai országban léteznek és sok támogatást kapnak az ILGA-tól. Talán a legnagyobb sikert az egyenlő jogok terén Csehszlovákia érte el. Magyarországon még kevés szó esett erről a kérdésről. Azonban itt is egyre erősödik a meleg mozgalom, a nyilvános homo-életvitel, az együttműködés az AIDS áldozataival, valamint a meleg sajtó.

Összefoglalva az általam eddig írottakat:

– a hullámvölgyek ellenére – néhány ország kivételével – sikerült a melegek életét sokkal biztonságosabbá, elfogadhatóbbá, élvezhetőbbé tenni. Nem kétséges, hogy 1991-ben könnyebb homoszexuálisnak lenni, mint eddig bármikor a világ történelme során.

– a szexuális másság elfogadása nagymértékben politikai és törvényhozási kérdés, ami azt jelenti, hogy sok változás nem lehet végbe politikai akció nélkül. Emiatt hatalmas bátorságra, kitartásra van szükség.

– a melegek között csak egy kis csoport vesz részt aktívan az egyesületekben, ami nem baj, ha egy bizonyos ügy érdekében a többiek is mozgósíthatók. Pénzadományokkal – kevés energia ráfordításával – bárki résztvehet, ezért is nagyon fontos az együttműködés az egyesületek és a homoszexuális „kereskedelmi” üzletek között.

A mozgalom a teljes homoszexualitásnak csak egy része. A szexuális kapcsolatteremtés, a kapcsolat a családdal és a nem-meleg barátokkal; a művészt, az egyén öntudatossága, a magány, a szerelem, az öregedés stb. – mind megannyi téma, mely túlmutatja a sorozatom határait.

Felhasznált irodalom (angol nyelven):

Adam, B.D. (1987) *The Rise of the Gay and Lesbian Movement*. Boston: Twayne Publishers
Blumenfeld, W.J. és Raymond, D. (1988) *Looking at Gay and Lesbian Life*. Boston: Beacon Press
Chesebrough, J.W. szer. (1981) *Gayspeak: Gay Male and Lesbian Communication*. New York: Pilgrim Press
Heger, H. (1980) *The Men with the Pink Triangles*. Boston: Alyson

Különböző cikkek meleg újságokból, főleg a londoni Gay Times-ből és a holland De Gay Krant-ból.

V É G E

NEMZETKÖZI AIDS KONFERENCIA BUDAPESTEN

Az V. kongresszusát Budapesten rendezik meg a Nemzetközi AIDS Nevelési Társaság. A szeptember 7-től 11-ig tartó konferencia színhelye a Pesti Vigadó lesz. A részvételi díj 300 USA dollár.

Erre a tanácskozásra meghívták mindkét hazai homoszexuális egyesület, a Budapest Lambda Baráti Társaság és a Homeros képviselőit is. Számuk-

ra a részvétel ingyenes. Érthetetlen módon a magyar HIV-pozitívok szervezete, a Pluss, nem kapott meghívást.

Ennek a nemzetközi találkozóknak, amelyen az AIDS-szel foglalkozó orvosok, pszichiáterek, szociológusok, jogászok és HIV-pozitívok vesznek részt, az a célja, hogy az immár második évtizedé-

be lépett AIDS-járvány tanulságait az egyes személyek, családok és egyéb csoportok számára hasznosíthatóvá tegye.

A plenáris üléseken a különböző területek szakértői tartanak előadást, majd kisebb szekciókban folytatódnak a megbeszélések. A kongresszus nyelve az angol.

A fő témák:

- Nevelés és megelőzés. Itt főleg a serdülőkorúak és a kábítószerfogyasztók rizikócsökkentésének lehetőségeiről lesz szó.

- Tanácsadás és pszichoszociológia. Ezen belül kiemelt helyet kap a terhes nők kérdése.

- Szociális és epidemiológiai kutatás. Témák: a viselkedésbeli visszaesés fiatal homoszexuálisoknál és a serdülők veszélyeztetettségének csökkentése.

- Törvény és etika. Partnerbejelentés, halálhoz való jog és a vallásos csoportok reakciói.

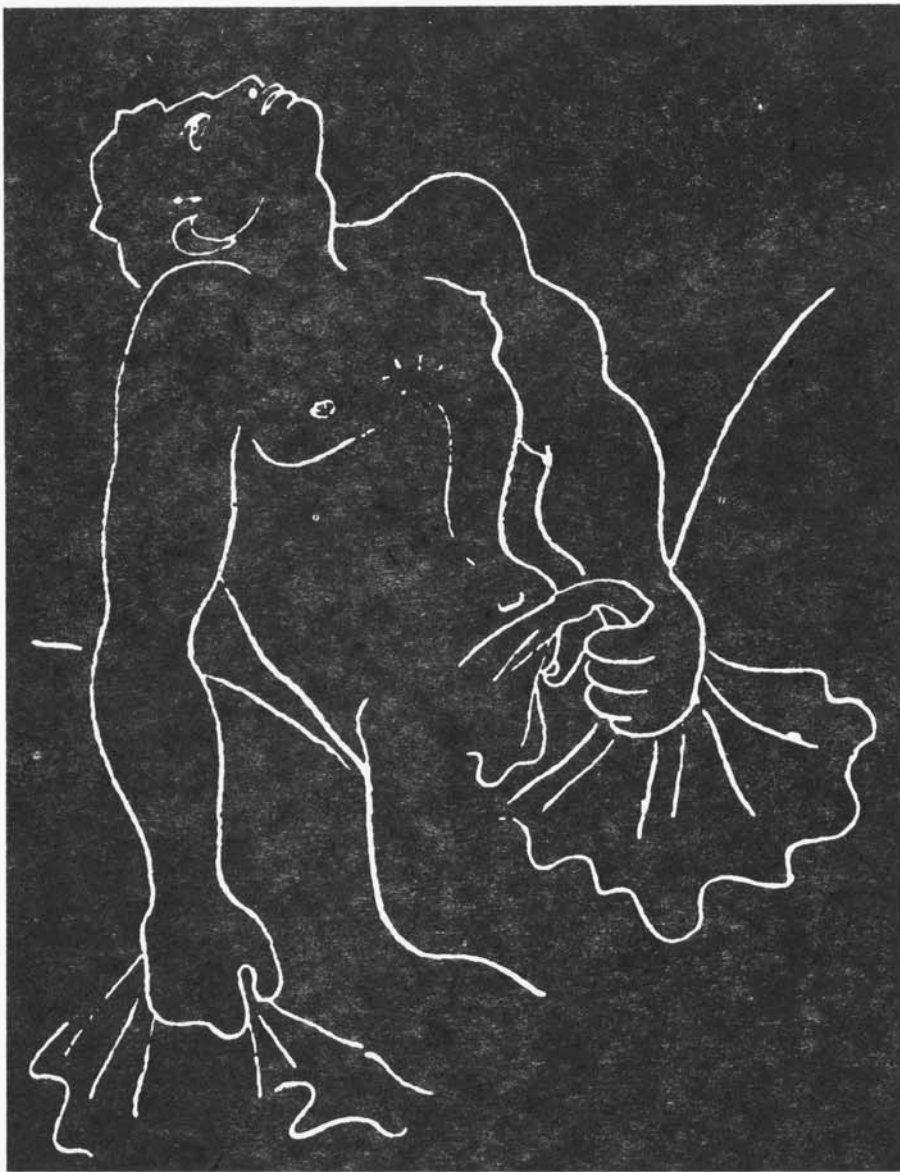
- A köz-eljárás és a társadalom. Itt kerülnek megvitatásra a segítő gondoskodás és az örökbe-fogadás lehetőségei, valamint az emberi jogok.

- Tervezés és irányítás. Alapítványokkal és az információáramlás megszervezésével foglalkozik.

Az egészségügyben dolgozók szeptember 10-én speciális gyakorlati oktatásban részesülnek. Előadást tartanak a magyar homoszexuális egyesületek küldöttei is.

Októberi számunkban részletes beszámolót közlünk a konferenciáról.

Dr. Bokor Péter

AIDS-segélyszolgálat:

Bp. XI., Karolina út 35/b.
földszint.

Az ajtón O.H.V.I. tanácsadás.

Ingyenes,
gyors, jelíges tesztvizsgálat,
tanácsadás.

Rendelési idő:

hétfő 17-19 óráig
szerda 17-19 óráig
péntek 10-12 óráig

**Kérjük, anyagi támogatásokkal segítsétek a PLUSS tevékenységét
– az AIDS ellen és a betegeinkért!**

A PLUSS csekkszáma:

Magyar Hitel Bank Rt. 222-88882-10412

**Az adományozó „közérdekű kötelezettség vállalás” címén
adókedvezményt kap.**

JÖN!

**FŐVÁROSI
OPERETT SZÍNHÁZ**

J. Poiret – J. Herman – H. Fierstein

La Cage
aux Folles

Örült nők ketrece

VILÁGHÍRŰ BROADWAY – MUSICAL

A mű **JEAN POIRET** „LA CAGE AUX FOLLES” c. darabja nyomán készült.

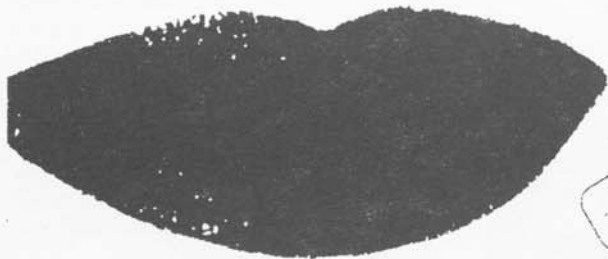
FŐSZEREPBEN:

HAUMANN PÉTER MV.
NÉMETH SÁNDOR

Rendező: **VÁMOS LÁSZLÓ**

BEMUTATÓ: 1991. SZEPTEMBER 20.

JÖN!

Jegyek válthatók VIII. 5 – től a Szervezési Osztályon naponta 10 – 18 ig!

HOMODOK

Nézzük a plafonig érő polcokat. Ugrál a szemünk a címeken. A világ minden nyelvén található itt könyvek. Egy azonban közös bennük: mindegyiknek van valami köze a homoszexualitáshoz. Hirtelen ismerős, rózsaszín könyvön állapodik meg a pillantásom: a Melegház. Mellette a Vadnarancsok és a Furcsa párok. Tizenkét magyar nyelvű könyvet számolok meg a Homodok, a hollandiai Homoszexuális Dokumentációs Központ könyvtárában. Füst Milán és Buda Béla mellett a Magyar Ifjúság külökiadványa az AIDS-ről. Szedett-vedett véletlenszerű összeállítás, nem reprezentálja igazán a magyar homoszexuális irodalmat. Mégis jó érzés, hogy legalább ezek itt vannak.

1978-ban néhány holland diák szóvá tette, hogy az egyetemnek nincs homoszexualitással kapcsolatos szakirodalma és hogy a tanárok mennyire elhanyagolják ennek a fontos területnek a kutatását. Ezért tanulmányi csoportot alakítottak, amelyben föl-osztották egymás között a tennivalókat. Megjelentettek egy homológiai magazint, gyűjteni kezdték a homoszexualitás témakörében megjelent könyveket, ezzel megteremtve a mai könyvtár alapjait, és végül megpróbálták regisztrálni minden cikket,

ami különböző újságokban e témáról megjelent.

Ma is ez a fő feladatuk. Nemcsak újságcikkeket, hanem rölapokat és tanulmányokat is gyűjtenek. 1986-tól nemzetközivé növelték tevékenységüket. Ma már lehetőség szerint a világban megjelenő összes cikket, brosúrát, szórólapot figyelemmel követnek. Gigantikus feladat, amit állami támogatás és a legmodernebb számítógépes hálózat nélkül lehetetlen lenne megvalósítani.

Gyűjteményüket, könyvtárukat bárkinek ingyen a rendelkezésére bocsátják. Ha például valaki arra kíváncsi, hogy Magyarországon milyen cikkek születtek ez ügyben, csak egy gombnyomás, és máris sűrűn teleírt oldalak állnak a rendelkezésére.

A Homodok munkája számunkra is nagyon fontos, még akkor is, ha közvetlenül nem használjuk a gyűjteményüket. Ezért arra kérem minden olvasónkat, hogy támogassák őket azzal, hogy elküldik címükre a rendelkezésükre álló anyagokat, legyen az rölap, brosúra, újságcikk vagy könyv.

Címük: Homodok
Oudezijds Achterburgwal 185
1012 DK Amsterdam
Hollandia

ROMÁN MELEGEK HOLLANDIÁBAN

A Romániában változatlan homoellenes helyzet és hangulat miatt két meleg román férfi tartózkodási engedélyt kapott Hollandiában. A holland meleg egyesület, a COC és a baloldali Groen-Links párt egy év lobbizása és egy tévériport után az igazságügyi minisztérium humanitárius alapon megadta a tartózkodási engedélyt, ami a holland állampolgárságot jelentheti majd.

Romániában még mindig bűncselekménynek számít a homoszexualitás. Az államfő, Iliescu nemrég a homoszexualitást társadalmi veszélynek bélyegezte.

MÁR ZIMBABWÉBEN IS...

Az a hír jelent meg, hogy Zimbabweben is van már homoszexuális egyesület. A GLAZ-t, a Zimbabwei Melegek és Leszbikusok Egyesületét azzal a szándékkal alapították, hogy jobb kapcsolat alakuljon ki a fekete és a fehér homoszexuálisok között. A fővárosban, Hararében már régóta vannak meleg bárók és klubok, de tíz évvel az ország függetlenné válása után még mindig eléggé elkülönülnek a fekete és a fehér meleg társaságok. Abban bíznak, hogy a GLAZ ezen változtathat. (GLAZ, P.O.B. UA 425, Union Avenue, Harare, Zimbabwe)

KATONADOLOG

Az amerikai hadsereg, amely csak hivatásos állományból áll, azonnal kirúgja azt a katonát vagy katonanőt, aki valóban, illetve esetleg homoszexuális. A vietnámi háborús veterán Kitt Kling az első, aki kinyilvánította, hogy leszbikus, és nemrég egy képviselői bizottság előtt ezt a diszkriminációt ellenezte. Kling azzal érvelt, hogy minden állampolgárnak jogában áll katonának lenni, függetlenül szexuális beállítottságától. Szerinte az USA hadserege néhány legjobb emberét ezzel a diszkriminációs politikával veszíti el.

A bizottság, amely a vietnámi veteránok problémáival foglalkozik, még nem adott választ Kling asszony nyilatkozatára.

DEVENTERBEN MÁR SZABAD

1991. június 5-én megkötötték az első legális házasságot két nő között Hollandiában. Eddig csak három önkormányzat ismerte el érvényesnek a meleg házasságot. Deventer az egyik ezek közül. Itt történt meg ez az első szertartás. A holland helyhatósági testület erősen ellenezte a deventeri döntést és heves vita következett, hogy érvényes-e egy ilyen helyi határozat, amikor az országban még nincs elfogadott törvény két nő vagy két férfi között kötött házasságról.

A bizonytalanságok ellenére Van der Hoef (48) és Van der Wildt (47) asszonyok azt mondták: „Ez nekünk igazi házasságot jelent, attól függetlenül, hogy mit mondanak”.

LESZBIKUS ANGYALOK SYDNEYBEN

Sydney az ausztrál melegék fővárosa. Sajnos a homofóbia még ott is elég erős és sok „buziverés” történik. A rendőrség használhatatlansága miatt a város leszbikus klubja, a Dykes on Bikes (Leszbikusok Motorkerékpáron) éjjeltől hajnalig órjásokat szervezett, főleg azokban a kerületekben, ahol sok meleg klub van. A gyors és óriási Kawasakin vagy Harley-Davidsonon rövid idő alatt oda tudnak érni a verekedés helyszínére és azonnali segítséget nyújtanak, miközben kihívják rádió a rendőrséget. Ezek miatt az angyalok miatt az izgalmas sydney-i utcák most már kétségtelenül biztonságosabbak.

SZIMPATIKUS PATIKUSOK

A belgiumi Antwerpenben nagyon szimpatikusok a patikusok! Mivel Belgiumban az óvszerek 80 százalékát gyógyszerárakban vásárolják, a patikusok egyesülete és a helyi AIDS-csoport kampányt indított, hogy a város minden gyógyszerárában könnyen beszerezhető legyen a Hot Rubber kondom, ami kifejezetten meleg férfiak számára készül. Mostanában az üzletek kirakatában az AIDS-poszterek mellett Hot Rubber hirdetéseket tesznek ki, ezzel könnyítve a gátlásos férfiak dolgát az óvszer megvásárlásakor.

HOMOFÓBIA MAN SZIGETÉN

Az Egyesült Királyság alig ismert tartománya, az Isle of Man 588 négyzetméter területű, hetvenezer lakosú sziget, Nagy-Britannia és Írország között. Ezen a szigeten, amelynek saját parlamentje van, néhány tucatnyian még beszélnek a kelta eredetű manx nyelvet.

Mivel az Egyesült Királyság 1992-től része lesz az egyesült Európának, nagy vita folyik Man parlamentjében is a törvények európai színvonal felé közelítéséről. A szigetnek szigorúbb homoszexualitás-ellenes törvénye van, mint bármelyik más európai országnak. Az anális szexet például életfogytiglani börtönnel büntetik.

Az a hír, hogy ez a törvény esetleg változik, heves reagálást váltott ki a sziget lakói körében, főleg az erős keresztény közösségekben. Az az álláspontjuk, hogy a törvény ne legyen liberálisabb, inkább váljék a leszbikus szex is büntetendővé (az eddigi törvény csak két férfi közötti kapcsolatról szól).

A kampányban az európai emberi jogok konvenciójának 8/2-es paragrafusára hivatkoznak, amely lehe-

tővé teszi az emberi jogok figyelmen kívül hagyását, ha ennek egészségügyi indoka van (pl. járványveszély). Nem kétséges, hogy melyik járványról van szó. Még mindig, a nagy nemzetközi felvilágosító hadjárat ellenére a lakosság nagy része az AIDS-t a homoszexuálisok betegségének tartja.

Hogy ne férhessen kétség a sziget kormányának álláspontjához, középkereseti izű boszorkányüldözés indult meg Man kis meleg társasága ellen áprilisban. Ennek hatására jelen pillanatban negyven férfi ül börtönben, közülük tizenháromnak esélye van az életfogytiglan tartó börtönbüntetésre.

Az egész Egyesült Királyságban nagy vihart kavart az ügy. Sokaknak az a véleménye, hogy a sziget keresztény vezetésének igaza van. Mások, élükön a brit melegekkel, döbbenetesen kísérik figyelemmel ezt az ősi homofóbiás reagálást.

Az ügy eredményét mi is kíváncsian várjuk itt Magyarországon, mivel a mi országunk is szeretne előbb-utóbb csatlakozni az egyesült Európához.

Bodolányi töltött a pezsgőből, és megrökönyödött: el- múlt negyven éves. Kiitta a poharát, aztán belesü- pedt a kedvenc karosszékébe, hogy elgondolkozzék mind- azon, amin egy születésnap kapcsán elgondolkozhat az ember. Sorra vette a gondjait, számvetést készített a múltból, s mire végzett vele, az alkohol felhígította a depresszióját, mely mindig akkor kerítette a hatalmába, ha kudarcba fulladt egy-egy ismerkedési kísérlete. Már- pedig jó ideje semmi sem jött össze neki, folyton kosarat kapott, függetlenül attól, hogy valamelyik fürdőben, avagy a Korzón próbálkozott-e. A végyakozása azonban nőttön-nőtt egy fergeteges közönség után, minduntalan méretes himvesszőkről álmódott, ám azoknak a rakon- cátlan álmoknak sehogyan sem akaródzott beteljesedni, holott az ő forró barlangja napról-napra jobban viszkedett.

- Na jó - sóhajtott a töprengés végeztével, s kifújta magából a bánatot -, elég a szűzi életből.

Miután a keserősége teljesen szertefoszlott, könnyedén az íróasztalhoz lépett, és nyomtatott betűkkel kitöltötte a megrendelőlapot. Ennyi az egész, gondolta, s néhány nap múlva kutya bajom nem lesz.

A csomagért el kellett mennie a postára, ahol moso- lyogva fizette ki az utánvételi összeget, s úgy szorította magához a hosszú dobozt, akár az elkényeztetett perzsa macskát. Hazáig gyalog tette meg az utat, s közben azon törte a fejét, hogy vajon milyen lehet, de nem tudta elképzelni, már csak azért sem, mert ez ideig még soha nem találkozott e minden bizonnyal csodálatos eszközzel, amit a mai naptól kezdve akkor vesz majd elő, amikor csak akarja. Az ám, nem kell többé strichelésre adni a fejét, a továbbiakban nem kell eltűnnie undok megjegyzé-

a csúcsig, ahonnan soha nem tapasztalt elégedettséggel zuhant vissza. Olyannyira megszerette ezt az ügyes gu- mirudat, hogy még nevet is adott neki: Ottó.

Nem is járt ő el azontúl hazulról, hogy fiúk után kuj- torogjon, hiszen Ottó mellett monogámmá lett, s az élete során talán először érezte úgy, hogy rendben van a szexualitása.

Végül még a Korzón is feltűnt a távolléte, az ismerősei mindenfélét pletykáltak róla, úgyhogy egyik este egy régi barátja vette a fáradságot, és felhívta a Vigadó térről.

- Mi van veled, öregem - kérdezte recsegve, - eltűntél, mintha a föld nyelt volna el?

- Nincs értelme kimennem a platzra - csicseregte fölé- nyesen Bodolányi -, állandó partnerem van.

- Nem hiszem - motyogta a másik, és felrémlert előtte barátja tökmagnyi alakja, egyre ritkuló hajkoronája, ta- szítóan hosszú orra, s mindez elképzelhetetlenné tette a számára, hogy Bodolányinak tartós kapcsolata legyen. - Csak kamuzol, ugye?

- Eszemben sincs kamuzni. Ha kíváncsi vagy rá, gyere el, és bemutatom neked. Ottónak hívják.

- Ottónak?

- Ja, Ottónak.

- Oké, holnap este felugrom hozzád.

- Várlak - mondta vigyorogva Bodolányi, és lecsapta a kagylót.

Másnap este valóban csengettek. A barát igencsak ki- csípte magát, szédítő parfümillet lengte körül, és még nyakkendőt is kötött, holott nyár lévén fullasztó hőség nehezedett a városra.

- Na, hol van Ottó? - türelmetlenkedett már az ajtóban

OTTÓ ÉS KARIM, AVAGY GRUPPENSZEX KETTESBEN OTTO ÉS KARIM' HÁGÓ CSNBBENSZEX KELLEZBEN

seket az alacsony termete miatt, s ami a legfontosabb: senkinek sem lesz kiszolgáltatva!

Otthon bevitte a csomagot a hálószobába, óvatosan az ágyra helyezte, de mielőtt kibontotta volna, meztelenre vetkőzött, és besétált a zuhanyozóba. A legfinomabb szap- pant használta, alaposan bedörzsölte vele a testét, hogy a bőre mélyen magába igya az illatát, majd megfürdött a langyos vízsugárban, s felfrissülve tért vissza önnön ajándékához. Végignyúlt a nagy franciaágyon, a dobozt az arca elé húzta, s vigyázva feltépte a fedelét, amit ledobott a szönyegre. Reszkető kézzel nyúlt a csomag steril tartalmáért, megérintette a zörgő fóliát, s úgy emel- te ki a karton közül, mintha bomba lett volna benne. Míg az ujjai a fóliát igyekeztek felszakítani, a nyál összefutott a szájában, s a combjai közt kellemes bizsergést érzett, mely egészen az ágyékáig sugárzott.

Szebb volt, mint az igazil Rádásul hatalmas, és még tojásokat is gyártottak hozzá. Igaz ugyan, hogy a makk színe nem volt élethű, s az erek is túl vastagra sikeredtek a törzs mentén, de ezen műhibák ellenére is rendelkezett egy óriási előnnyel a természetessel szemben: potenciáli- san mindig készen állt a közönsülésre.

Bodolányi megbabonázva forgatta az emberi ész egyik legizgalmasabb találmányát: a műpéniszt, mely nem zsugorodik, nem kopik, nem fertőz AIDS-szel, s egyáltalán semmit nem csinál azon kívül, hogy ÁLL. Áll a tojásokon, ÁLL fektetve, ÁLL a dobozban, ÁLL mindenütt és min- denképp, ÁLL éjjel és nappal, ÁLL mindennek és minden- kinek. Ez maga a tökély!

Már az első „együttlét” is nagyszerűen sikerült, s azt követően Bodolányi alig fél óra alatt még ötször jutott el

a vendég, s a hóna alatt egy csomagot szorongatott.

- A hálószobában.

- És mit csinál ott?

- ÁLL.

- Áll?

- Aha, ÁLL.

- Fialtal?

- Meglehetősen.

- Menjünk be hozzá, hoztam neki ajándékot. Remélem, nem érti majd félre.

- Egészen biztos, hogy nem. Ottó soha semmit nem ért félre.

A két férfi belépett a hálóba, s a régi haver csalódottan tapasztalta, hogy a szobában rajtuk kívül senki sincs.

- Nincs itt - mondta halkan. - Ottó kiment valahova.

- Dehogyan - legyintett Bodolányi -, ott ÁLL az éjjeli- szekrényen.

- Hülye - hörögte a barát, mikor rájött, hogy miről van szó. - Ez egy műfütyi.

- Az - bólintott Bodolányi, és kézbe vette a szerszámot. - Ó Ottó.

A vendég letette a csomagot, és kibontotta.

- Ő meg Karim - mutatott fel egy fekete, ellenben kisebb méretű gumipéniszt. - Eredetileg Ottónak szántam, de most már megtartom magamnak.

Bodolányi megnyalta a száját.

- Mi lenne, ha csapnánk egy orgiát? Természetesen partnercserével.

- Nem bánom - dobta le a zakóját a barát -, mindig imádtam a gruppent.

Mystery bár-klub
 V., Nagysándor József utca 3.
 Tel.: 112-1436

Parányl ékszerdoboz a Mystery bár. Mivel itt nincs diszkó, halkán szól a zene, többnyire azok látogatják, akik barátjukkal, barátokkal szeretnének együtt lenni és nyugodtan beszélgetni. Nyitva: hétfőtől péntekig déli 12-től hajnali 4-ig, szombaton 21-től 4-ig, vasárnap zárva.

Die Bar ist ein winziges Schmuckkästchen. Da es hier keine Disco gibt, kehrt einer ein, um mit seinen Freunden bei stiller Musik zusammenzusein und ruhig plaudern zu können.

Geöffnet: Montag-Freitag 12-4, Samstag 21-4, Sonntag geschlossen.

This bar is a small jewel-box. As there is no disco here, at low music you may meet your friends and have a chat with them.

Open: Monday - Friday 12 a.m. - 4 a.m., Saturday 9 p.m. - 4 a.m. Sunday closed.

KÜLÖNÖSEN KEDVEZŐ

hirdetési lehetőséget kínálunk a bárók, szex-üzletek tulajdonosainak, bérlőinek, a különböző programok szervezőinek, a szolgáltató cégeknek, egyszerűen a vállalkozóknak.

Az A/4-es formátumban megjelenő MÁSOK-ban egy egész oldalas hirdetés ára 10 ezer forint plusz áfa. A kisebb méretű hirdetések arányosan olcsóbbak.

Várjuk a vállalkozók jelentkezését, hirdetési szövegét.

Postacímünk: 1399 Budapest, Pf.: 701/759

Számlavezető bank: Budapest Bank Rt.

A bankszámlánk száma: 208-88888-00541

SZÉP, JÓ ALAKÚ

fiúk jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak nekünk, akik nem riadnak meg a fényképezőgép látványától. Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornó fotózásra gondolunk. Ha a jelentkező nem akarja, hogy arcát felismerjék, a takarásnak ezernyi módja van. Nem árt tudni: bevételeink éppen fedezik a nyomdaköltségeket. Fizetni így a fotózásért nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek tehát, akik élvezik ezt a fotózási lehetőséget, azt, hogy szép képek készülnek róluk, élvezik mint mi ennek az információs lapnak társadalmi munkában való létrehozását. Nem feltétlenül szükséges, de ha van magatokról képek, párat mindjárt betehetnétek a borítékba. Emlékeztetőül a címünk: 1399 Budapest, Pf. 701/759.

VÁRJUK A JELENTKEZŐKET

Augusztusban, különböző klubok megalakításával kapcsolatban kiadtunk egy felhívást. Ötletünket szórólapon ismertettük, így volt, akihez eljutott, mások azt állították, ők nem látták, nem olvasták. Mivel felhívásunkat fontosnak találjuk, az alábbiakban teljes terjedelemben újra közreadjuk.

Lapunk áprilisi indítása óta sok levelet kaptunk olvasóinktól. Többen is írták, hogy szeretnének bekapcsolódni a gay, illetve a leszbikus mozgalomba, de nem tudják, miképpen tegyék ezt.

A Los Angeles-i Meleg Férfiak Kórusának budapesti fellépése, illetve az utána következő beszélgetések megmozgatták a fantáziánkat. Tudniillik: a kórus tagjai, azon kívül, hogy együtt énekelnek és rendszeresen fellépnek, valódi közösséget is alkotnak.

A homoszexuálisok – méginkább a vidéken élők, a jobban szem előtt lévők – nem szívesen hoznak létre olyan csoportokat, amelyeknek a nevükben is benne van vonzalmunk. Ha azonban nemcsak azért vannak együtt, mert homoszexuálisok, hanem egy célt is kitűznek maguk elé, kis közösségüket már nyíltan is vállalhatják, még a legkisebb faluban is.

Így miért is ne jöhetne létre egy budapesti, szegedi vagy pécsi meleg kórus? Egy egri, veszprémi, debreceni kerékpáros gay csoport? Nagyon sokan eveznek meleg barátaink közül. Megemlíthetnénk még a sakkozókat, a kártyásokat, a body-buildingezőket, a számítógépek szerelmeit; a repülőgépen, autón, vonaton vagy gyalog útrakelőket, a turistákat is. Sokan szönek, kötnek a fiúk között is. Ez a kedvtelés is miért ne hozhatna össze akár több baráti társaságot is?

Mi, vagyis a MÁSOK szerkesztősége, vállalnánk, hogy állandóan hírt adnánk ezeknek a csoportoknak a munkájáról, programjaikról, akár a mi postacímünkön keresztül is folytathatnánk a tagtoborzást.

Várjuk tehát mindazoknak a fiataloknak és időseknek, férfiaknak és nőknek a levelét, akik hajlandók lennének bármilyen közösségi kis csoportot megszervezni, azt összefogni, programjaikat megtervezni.

Minden leírt és nem említett témakörben várja a jelentkezőket a MÁSOK szerkesztősége.

Címünk: 1399 Budapest, Pf.: 701/759

P róbaképpen csak egy forintost dobott be az automatába. Szerencséje volt. Kinyílt az ajtó. Csípős klór- és hűgyszag csapta meg. Szemben vele félig behajtott vasajtó, balra kézmosó. Belépett a belső térbe.

Egész testében megremegett. A hátsó sarokban, két izmos comb találkozásánál egy hatalmas csomagot pillantott meg. A húsz év körüli, úgy százhetvenöt magas fiú a falnak támaszkodott.

Körben mocskos csempék, balra három csésze, közülük kettő repedt, jobb nem kipróbálni. Hátral farostlemezzel kerített fülkék. Itt, az összeszűkülő tér legvégében állt, hátát a falnak támasztva, karját a mellén összefonva a bajszos feketehajú fiú.

András szeme tágra nyílt, száját tátva felejtette, orcáncimpái remegtek.

A bajszos fejével hátrafelé biccentett, olyasféle képpen, hogy gyere ide.

Huszonnégy évének minden túltelített vágya lökte a bajszos felé.

Eredetileg ezen az estén a Lokálba készült. Előtte csak egy kis görbe kitérőt tervezett. Azt hallotta, hogy este kilenc után érdemes lenézni az automata végébe. Akkor kezdődik az igazi élet. A kíváncsiság hajtotta be. Nem készült kalandra. Különben is félt az ilyen helyektől. A Lokál nyugodt, biztonságos félhomályában merete csak elengedni magát. Sajnos igazi társra – pedig mit meg nem tenne érte – eddig még nem akadt.

Egymással szemben álltak. András várta, hogy a bajszos vastag, húsos szája megnyíljon, s ha már odahívta, szól is hozzá, amire ő válaszolhat. A nála fél fejjel alacsonyabb fekete fiú mindezt leegyszerűsítette. Lenézett előretolt csomagjára és csak annyit mondott:

– Vedd be!

András alól mintha kirúgták volna a lábát, úgy zuhant le a fiú elé. Meglazította a derékszíját, lehúzta a cipzárját. A résen benyúlt a nadrágjába. A marka megtelt a még éppen csak éledező, lüktető hússal. Kiemelte. Egészen elgyöngült az óriási méretű makk látványától.

András szájában vastaggá, keménnyé merevedett a fiú nemiszerve. Nyelvével körbejárta, újra és újra megcsodálta a makk méretét, formáját. Óvatosan kibányászta a fiú nadrágjából a két markát is megtöltő herezacskót. Mélyen szívta be az ágyékszörzet részegítő illatát. A bajszos, lehuny szeme mögött teljesen megfeledkezett a külvilágról.

Az állandóan csöpögő, mindig csordogáló víz neszai közben alig lehetett hallani a hátsó fülke felől érkező apró kattantást, amely az ajtót belülről záró fémkampó kiemelésekor keletkezett.

A bajszos, mint aki mély álomból riad, megrázódott. Megfogta András fejét és maga felé húzta. Nemiszerve alig tűnt el harmadáig, pedig érezte, ütközésig tolt.

– Nyeld le! – parancsolta keményen.

András öklendezett, krárogott, közben azt akarta mondani, hogy nem megy, amikor mögötte kinyílt az egyik fülke ajtaja és három testes alak ugrott ki. Rávetették magukat a szőke fiúra. Kettő a vállánál markolták meg, nehogy föl tudjon állni, a harmadik a fejét fogta és teljes erejével a bajszos nemiszervére, mint egy karóra tolt rá.

András hiába próbált menekülni. Nyolc erős kar tartotta. A torkába beékelődött hústól üvöltölni sem tudott.

A kis bajszos arcán már nyoma sem volt a kedves kamaszos mosolynak. Társai előtt szemlátomást tekintélye volt méretes nemiszervével. Emiatt aztán úgy vélte, további férfiasnak itélt pózok is kötelezőek számára. Arcvonásai brutálisan keménnyé torzultak.

András pornófilmen látott már olyat, hogy tövig nyelték egymás farkát. Akkor a filmet nézve alig hitte el, hogy ez valóságban is lehetséges. Most arra gondolt: ha azok élve megúszták, sőt élvezik, talán neki sem lesz belőle nagyobb baja. Fájdalmasan ugyan, de olyan, mint a szüzesség elvesztése. Egyszer túl kell esni rajta.

A két vállát fogó fickó jobbról-balról benyúlt lába közé, hátrahúzták úgy, hogy a háta kiegyenesedett. Nadrágját lerángatták, bokájáig húzták. Ame-

Cser Gábor

A FÉRFI, AZ L

lyikük András fejét húzta-nyomta a bajszos nemiszervére, megmarkolta a haját, nehogy a karóról lecsússzon.

András a fenekénél éles fájdalmat érzett. Elmúlt már huszonnégy éves, de még nem dugták meg. A férfiak iránti vonzalma nem is olyan régen tudatosult benne. Egy-két barátja már volt, azonban amit szexualitás címén csináltak, az alig nevezhető többnek, mint kamaszos próbálkozás.

A nagytestű, szőrös alak éppen csak ráköpött vastag, görbe farkára, úgy próbálta betuszkolni. Sokáig kínlódott vele, egészen beleizzadt, végül sikerült. Miután tövig nyomta, elfelejtette, hogy hol van, kibe hatolt bele. Mintha vágyait hetek óta nem tudta volna kielégíteni, olyan átéléssel nyomta-húzta görbe durungját. Nagyon hamar elérvezt. A kilövellt nagy adag sikamlós anyagnak az

lett az előnye, hogy a sorban utána következőnek nem kellett kínlódnia, simán csúszott be a farka András végbelébe.

Közben a bajszos is elért a végpontig. Hosszan elnyújtva, nagyott élvezett. Kéjes üvöltése a vég-sőkig ingerelte az éppen hátul tevékenykedő fickót. Így ők ketten szinte egyszerre élveztek el; az egyik egyenesen András torkába, a másik a vég-belébe.

A negyedik, a legkisebb, amikor jogot kapott, arra, hogy következhesen, ő is dughasson, látva a fiú combján lefolyó véres bélsárt, hányingert érzett. Ha elsőnek vehette volna birtokba a kisportolt, izmos combok rejtette lyukat, valószínűleg gondolkodás nélkül veti magát áldozatára. Így azonban, hogy gyomrát torkában érezte, gyorsan

nekiszabadultak. Elsőnek, mintegy jeladásra, a legnagyobb darab fickó teljes erejéből az éppen feltápászodni akaró András lába közé rúgott.

- Te rohadt buzeráns! - üvöltötte, majd újra rúgott.

A legkisebb, miután ingének sarkába beletörölte farkát, felhúzta cipzárját. Aztán: mintha egy ilyen aktus után a legtermészetesebb lenne, belerúgott a földön fekvő összegörnyedt meztelen alakba. András újra és újra megpróbált felállni, védekezni. Rendre kirúgták alóla a lábát. Könnyen teheték. A bokáját összefogó nadrágtól lépni sem tudott. Ingét már régen letépték róla. Ha mégis sikerült felállnia, ezt csak azért hagyták, hogy mint egy pofozóbábut egymás között, faltól-falig öklözhes-sék.

Éppen amikor lezuhant a mocskos kőre és az egyik nagy állat belerúgott a fejébe, a behajtott vasajtó résén egy negyven év körüli tömzsi emberke lépett be a belső térbe. A négy hős dermedten meredt a jövevényre. Talán egyetlen másodperc telt el. Hatuk számára azonban megállt az idő. A kis emberke, szinte bocsánatot kérve hátrált ki. András azt remélte, hogy vége, ezek elmenekülnek.

Alig állt azonban fel, a négy alakot felbőszítette menekülési kísérlete és újra lecsaptak rá. Amikor a következő váratlan vendég benézett, már abba sem hagyták. Közben habzó szájjal üvöltöttek, hogy ők gyűlölik a buzikat. Kiirtják őket. Micsoda ocsmányság, hogy férfiak férfikal csókolózzanak. A férfi, az legyen férfi! Nőket basszon, gyerekeket csináljon. Ez a dolga. Betévedt még egy harmadik és egy negyedik váratlan vendég is. Mindegyik megkapta a magáét: Rohadt buzi. Takarodj, különben hasonlóképpen jársz.

András úgy érezte, egyetlen csontja sem ép. Pontosabban már semmit sem érzett. Összefolytak az ütések, a rúgások. Kísérletet se tett rá, hogy fölálljon. Féláljultan feküdt a kővön.

Eközben az első váratlanul betoppant emberke már egészen a Lokálig jutott. Majd a nyakát törte a pincébe vezető lépcsőkön. Akit csak ismert, mindkinek elmesélte, mit látott a végében. Akik hallották, továbbadták, majd azok is tovább. Így rövid idő alatt a szombat esti diszkóra összegyűlt fiúk és lányok mindegyike tudott már róla, mi történtik azokban a percekben az automata végében.

A Lokálban megfagyott a levegő. Hosszú ideig csak egymás között, kis csoportokban beszélgettek, iszogattak, rettegve elemezték az esetet, várható kimenetelét. Eltelt legalább egy negyedóra is, miután az első pár táncolni kezdett. A többiek csak lassan követték. Végülis jobb az ilyesmit minél előbb elfelejteni.

András rájött, hogy nincs menekülés. Korábban, ha hallott hasonló esetről, akkor mindig annak a helyébe képzelte magát, akit összeverték. Még gondolatban sem avatkozott bele soha a verekezésbe. Nem gondolt arra, hogy elmenjen a rendőrségre, sőt, a telefonálást is elvetette. Mindenképpen be kellene mutatkoznia. Esetleg tanúskodnia is kellene. Megkérdezhetik: hogyan került oda? Mit mond a rendőrnek? Mit a szüleinek és mit a munkahelyén? Igen, ennek a gyávaaságnak, ennek a közönynek ez a vége. Ez a vége.

Örökkévalósággá váltak a rúgások, az öklöcsapások. Aztán elvesztette az eszméletét.

Másnap telefonon és egymás fülébe sűgva mesélték a melegek: Hallottad? Már megint agyonverték valakit. Szörnyű! Szörnyű! Szörnyű!

EGYEN FÉRFI!

elfordult. Társai, a nagy kanok előtt azonban nem nyafoghatott.

- Szopatni akarok! - vágta ki.

Hárman tartották András fejét. Ő férfiasan tövig nyomta torkába nem túl hosszú, nem túl vastag, de formás kis fütykösét. A többiek, hogy már minden túl voltak, erősen fogták még Andrászt, hogy a kölyök is befejezhesse, amit elkezdett, közben azonban már játszadoztak. Az egyik például cipője orrával emelgette a térdelő fiú herezacskóját. Másikuk jókorát húzott meztelen fenekére.

A legfiatalabb, ahogy szemlátomást közeledett az élvezéshez, társai egyre nehezebben tudták türtőztetni magukat. Nagyobbakat és nagyobbakat ütöttek a meztelen fiú hátsójára. Amikor a kölyök kihúzta András szájából a mereven álló, tejszerű nedvtől, nyáltól ragacsos, csöpögő farkát, társai

„Erdő mellett nem jó lakni,
mert sok fát kell hasogatni“
Szexelni azonban kitűnően lehet:
jack-off hétvége lesz a Mátrában

Mint arról lapunk olvasói értesülhettek, júliusban lezajlott az első, nemzetközi részvétellel megrendezett jack-off hétvége. A parti a szervezők és a résztvevők szerint is kitűnően sikerült.

A jó visszhang, a siker alapján az első partit rendező Connection cég úgy döntött, hogy meghirdeti a második J/O hétvégét is. Ezt azonban csak hazai résztvevőkkel.

Mint a cég képviselőjétől megtudtuk, a Mátra aljában, egy magánpanzióban találtak erre alkalmas helyet. A panzió közvetlenül az erdő határában áll, így aki a buja szexes éjszakák után az erdő csendes útjain kívánja kipihenni magát, itt bizony megteheti.

A partit szeptember 27-29 között rendezik. A részvételi díj: 2500 forint. Ezért a szálláson túl 27-én vacsorát, 28-án háromszori étkezést és 28-án reggelit adnak.

Elszállásolás: kétágyas szobákban, állandó melegvíz biztosításával.

A partira jelentkezni lehet a Connection levélcímén: 1399 Budapest, Pf. 701/1027.

ÚJ MŰFAJ SZÜLETIK

Már elmúlt éjfél. Sikertelen éjszakai séta után baktattam hazafelé, amikor megpillantottam a Hegedűs Gyula utcai Szex Shop kivilágított bejáratát. Rövid töprengés után lesétáltam a lépcsőn. Jártam már ott korábban is, de bevallom, egyszer sem volt merszem hónom alatt homo kazettával a személyzethez fordulni, ezért igazi élményt soha sem jelentettek ezek az esték. Nem úgy a mai.

Most a többszemélyes és természetesen heteroszex filmeket játszó videóterembe váltottam jegyet. Késő volt, csak néhányan tartózkodtak a helyiségben. Jómagam az utolsó sorban telepedtem le, ahol már két fiatalember unatkozott felhúzott lábakkal. Hamarosan felmerült bennem a kérdés: Ők is valami más műfajnak örülnének inkább? Nos, ez nemsokára kiderült. Az előttünk üldögélő néhány idős úr percekben belül eltávozott. Ettől kezdve ugyancsak izgalmassá vált a helyzet.

Látszólag mindhárman a képernyőn történeteket szemléltünk, de közben sűrűsödtek a pillantások is, melyeket egymásra vetettünk. Lassan araszolva közeledtünk a közepén ülő felé, miközben ki-ki saját nadrágjának azon bizonyos domborulatát markolászta. Játékunkat senki sem zavarta meg, ezért egyre forróbbá vált a légkör. Nemsokára kinyíltak a cipzárak és a félhomályban is jól láthatóan ágaskodtak hímveszeink. Először óvatos mozdulattal simogattuk egymást, majd szolid lihegésekkel és nyögdecselésekkel fokozva az izgalmakat, mindenki saját erőből jutott el a csúcsig.

Csillogó szemekkel köszöntük meg egymásnak a nagyszerű percek és kerülve a feltűnést, egymás után elhagytuk a helyiséget. Az eset rövid volt és félelemtől hajtott, de végre itthon is élvezhettem az efféle kalandok rendkívüli varázsát.

Lehet, hogy a magyarországi homo pornómozzi születésének voltam egyik első szemtanúja?

Á. Z.

ANGEL BAR

Budapest VIII., Szentkirályi utca 8.
Telefon: 118-4204, 118-4499

Nyitva: minden nap 22 órától hajnali 4-ig. Műsor kedden és csütörtökön 24 órától. Belépő: vasárnaptól szerdáig 30 forint, csütörtökön, pénteken és szombaton 100 forint. A táncolni vágyókat minden nap díszkó várja.

Jeden tag von 22 Uhr bis 4 geöffnet. Programme: dienstags und donnerstags ab 24 Uhr. Eintritt: von Sonntag bis Mittwoch 30 Forint, von Donnerstag bis Samstag 100 Forint. Tanzlustige werden jeden Tag in der Disco erwartet.

Open every day from 10 p.m. until 4 a.m. They give a show every Tuesday and Thursday from midnight. Entrance free: from Sunday till Wednesday 30 Forints, from Thursday till Saturday 100 Forints. In the disco you can dance.

A BRUNO GMÜNDER NSZK KIADÓ NÉMET, ANGOL NYELVŰ KIADVÁNYAI

Megrendelhető: **Connection BT 1399 Bp., Pf.: 701/1027**

Fotóalbumok

	ár (Forint)
Athletes	1250
Body Shots	1250
Bruce of Los Angeles	1250
Desert Patrol	1750
Flesh	1200
Georg Platt Lynes	1250
Sleeping Beauties	1650
Wilfried Froster	1700
Norbert Heuler	1700
Besame Mucho	1700
Tom of Finland	2050
Peter Berlin Collection	1250
Art of Georg Quaintance	1250
Das Lachen der Jungen	1700

Útikönyvek, városismertető (német, angol)

Spartacus 91/92	1900
Berlin & DDR von hinten	500
Frankfurt/M von hinten	500
Hamburg von hinten	500
Köln/Düsseldorf von hinten	500
München/Bayern von hinten	500
Stuttgart/Zürich von hinten	500

Újságok, magazinok (angol, amerikai, német)

Colt Men	1050
Colt Studio Present	1050
Spurs	1050
Olympus	1050
Christopher Collection	1050
Best Colt Men	1050
Colt Calendar Men	1050
Tom of Finland	850
US Male	670
Euroboy	570
Euros	350
Advocate Men	750
Männer Aktuell	450
Male Pictorial	450
In Touch	450

Szakkönyvek (német)

Der Wille zu leben	850
Gewalt & Leidenschaft	1350
Die schwule Traumfabrik	1200
Die Freuden der Schwulen	1200
Safer Sex	670
Männer Photographie	1300
Man Alive	1300

	ár (Forint)
Schwule Väter	670
Männerpaare	1000
Working Out	1300
Romane	1050

Regények (német)

Im Namen der Begierde	650
Die Jungs auf der Klippe	650
Leidenschaftliche Liebe	650
Tricks I	650
Tricks II	650
Der Göttliche	850
Keine Konzessionen	850
Der Lockvogel	850
MS	800
Marks Männer	720
Tanzer der Nacht	720
Calamus	720

Fotómagazinok

Oriental Guys	1400
Jim Franc Art of Male Nude	1150
Jim Franc The Nude Male	1600
Leather Masters	1200
Passion of Oriental Youth	1500
Gai Pied Special	1500

1991 falinaptárak

Nostalgie Tom of Finland	500
Leather Calendar	500
Colt Calendar	500
Postai lapok két részre hajtott	100
Postai lapok három részre hajtott	150
Postai lapok négy részre hajtott	200
Határidőnapló '91	250

Amerikai szex magazinok (64-100 oldalasak) színesben

Crew No.	8 500
Harnessed	500
Back door delivery	500
Succulent	500
Bound and determined	500
Dildos and dicks	500
Cumin up #	7 650
Horny hot cocks	650
Sweat, meat, lost innocence	650
Ream it and ram it	650
Hawks #	6 650
Huge hard hot cock	650

Szerkesztőségünkbe a Mások megjelenése óta szép számmal érkeznek levelek. Gratuláló, köszönő, mocskoló, sértődött, segítséget felajánló, hideg, kimért, baráti, tegeződő vagy magázódó, segítő szándékú vagy a lap mielőbbi bukására váró sorok.

Ezekből közlünk egy kis válogatást. Sajnos terjedelmi okokból csak rövid idézetekre futja, pedig kaptunk olyan 24 oldalas levelet is, amit nem lenne érdektelen teljes terjedelemben közölni.

Kedves Gábor!

Ezt a levelet azért írom Neked, mert évek óta nem talállok kiutat a magányból. Úgy érzem, hogy nem törődik igazán senki azokkal, akik egyedül kénytelenek élni. S ez ránk homoszexuálisokra sokkal inkább érvényes, hiszen számunkra nincsen magányosok klubja, vagy valami hasonló intézmény.

Ha elmegyek egy homoszexuális bárba, és esetleg akad ott egy hozzám hasonló fiú, aki szintén egyedül ücsörög, úgy érzem, ha ránézek, akkor szememből és arcomról csak szorongást és szomorúságot olvas ki. Ez pedig elriasztja. Ekkor már tudom, hogy nem fog kézde-ményezni, így nekem kellene. Emiatt már több ízben áttörtem gátlásosságom iszonyú falát, de csak visszautatást kaptam. Az újabb kudarcától való félelem pedig olyan erős bennem, hogy úgy érzem, mintha a székemhez szegezett volna valaki, ezért nem merek odamenni hozzá. Aztán eltelik egy kis idő és már nincs is rá szükség, hiszen megjött a barátja, vagy egy újonnan érkezett baráti társaság szól hozzá, kezét fognak, bemutatkoznak. Íme, őt befogadták.

Nem tudom, hogy nekem miért nincs soha ilyen szerencsém. Talán, mert nehezen oldódom fel. De hát nem én vagyok az egyetlen ilyen ember!

Vagy nem elég vonzó a külsőm? Volt, aki vonzónak talált, volt aki nem.

Láttam már több srácot, aki csak egyszer jött el a Lokálba vagy más meleg helyre, s nem láttam ott ezután soha többé. Igen, mi úgy érezzük, hogy nem nekünk való helyek ezek, hanem inkább kialakult társaságok számára. Ők pedig nem mindig törődnek az idegenekkel. Lehet, hogy abba a tévedésbe esnek, de az is lehet, hogy lelkük mélyén félnek, hogy egy nap ők is egyedül találják magukat. Így kényelmetlen nekik a másik ember magánya. Inkább megpróbálják kikerülni. Ez az egyedül lévőben kíméletlenül azt az érzést kelti, hogy nem is igényli senki a társaságát, pedig az ő megértésük, barátságuk sokat jelentene a társtalan ember számára.

Sokat elriaszt az is, hogy a meleg helyeken kötött ismeretségek nagy része csak alkalmi kapcsolat.

Több pszichológiai könyv leírja, hogy aki nem társasági ember, annak nem muszáj erőnek erejével társaságba járnia. De az egyedüllét során a kommunikációs készség megromolhat. Ez még jobban elszigetelne, így csak magammal tolnék ki, ha nem mennék emberek közé.

Az apróhirdetést és a társközvetítő irodát is megpróbáltam, de ezek csak arcnélküli zsákbamacskának bizonyultak eddig. Már biztosan megírtam a 300. válaszevelemet hirdetésekre, pedig még 23 éves sem vagyok! Mégis az utolsó reménynek, már ilyen fiatalon is, ez tűnik, bár már nagyon unom a levélírogatást. „Félek, a magány győz le engem”.

Sajnos, lehet, hogy egyszer engem is utolér az az életérzés, mellyel egy volt levelezőtársam gondolkodik. Ő ugyanis azt írta nekem, hogy már egészen hozzászokott a magányhoz. 22 évesen! Őt lekötötte a munkája, be tudott illeszkedni a munkahelyén. Nekem ez sem sikerült, mert gátlásosságom mellett távol tartott az a tény is az emberektől, hogy ha kiderülne, hogy homoszexuális vagyok, akkor már a köszönésemet sem fogadnák sokan.

Egy könyvből olvastam azt a felmérést, miszerint még Amerikában is csak az értelmiség bizonyos része toleráns a homoszexuálisokkal szemben.

Egy már nyugdíjas ismerősöm helyzete is reménytelennek tűnik. Ő az egész életét végigdolgozta és hiába. Szomorú magányban éli nyugdíjas éveit, szinte csak a halált várva. Harmincas éveiben talált csak barátot. Vele 15 évig élt együtt, de barátja már 10 éve meghalt. Ő azóta ismét egyedül él egy vidéki városban, ahol végképp nem történik semmi. A Homoszexuálisok Egyesületében is csalódva, már nincs is ereje kiutat keresni ebből az egézből.

Át tudom érezni, hogy mennyire el van keseredve, mert egy-egy sikertelen próbálkozás után már az én életkedvem sem sok. Ilyenkor bizonytalan léptekkel, ked-

vetlenül ballagok hazafelé. S ha kfnomban ki is nézek a „rosszhíru” placcra, látom, hogy ez sem az én világom. Nem azt az életmódot szeretném folytatni, amit ott ék.

Egyszer a placcon velem szembe jött egy öregember. Égszínkék szeméből szomorúság és reménytelen vágyakozás sugárzott. Rám is ilyen öregkor vár majd egyszer?

Mindent el szeretnék követni, hogy ezt elkerüljem. Több önszolgált könyvet is olvastam, mely az egyedül lévőkhöz szól. Ezek a pszichológiai könyvek sokat segítenek, jó tanácsokat adnak, hogyan lehet beilleszkedni valahová. Mégsem olyan mértékű ez a segítség, hogy mindenkinek elég lenne, aki rá van szorulva.

Sajnos olyan könyvvel nem találkoztam, amely konkrétan a homoszexuálisokhoz szólna, akik egyedül vannak, magányosok. Pedig nem hiszem, hogy csak én vagyok magányos a melegek között.

Nagyon jó, hogy most már saját újságunk is van. Egy jó cikk elolvasása nagyon fel tud dobni. Kár, hogy ez a feldobottság csak időleges. Ilyenkor a már említett öreg ismerősöm szavai jutnak eszembe: „Semmi sem tudja pótolni az élő embert”. Igaza van.

Önismereti és kapcsolatteremtő csoportok kellenének, melyek összefognák a magányos melegeket és segítenének a kiutkeresésben. Egy ilyen csoport beindítása viszont nehézkes, mert sokan vannak olyanok, akik gátlásosságuk és kudarcéretük miatt nem mernének rá jelentkezni, vagy tudomást sem szeretnének róla. Ezért sokfelé kellene reklámozni beindulását. De ki fogja mind ezt véghezvinni? Pedig csak így tudnánk egymáson segíteni, mert miközben valaki a másikat bátorítja, megfélemez a saját kudarcairól és magányáról. Hasonló problémájú emberek könnyen átélhetik egymás helyzetét, őszinte kapcsolat alakulna ki közöttük.

Még egy levelező kapcsolat is sokat segítené. Ennek reményében kérlek, hogy közöld le leveletem az újságban. Szívesen leveleznék olyan korombeli, fiatalabb vagy akár idősebb sorstársammal is, aki szintén egyedül érzi magát.

Üdvözl: Attila

• • •

Várujk tehát azok leveleit, akik úgy érzik, hogy hasonló problémákkal küzdenek. Örülünk neki, ha jelentkezne nek olyan vállalkozó kedvű meleg, akik megszerveznék a magányos homoszexuálisok klubját. Mi megígérjük, hogy lehetőségeinkhez mérten minden segítséget megadunk nekik.

(Szerk.)

Tisztelt Szerkesztőség!

Az első szám kivételével, az eddig megjelent négy számat elolvastam. A cikkek közül nagyon sok tetszett. Egyet is értem több dologgal, csak egy számomra általános impresszióval szállnék vitába. Sorozatosan olvastam olyan cikkeket, amelyek azt sugallják, miszerint Magyarországon valamennyi meleg, az egész külvilág (család, lakó- és munkahelyi környezet) elől betegesen rejtőzködni, bújkálni kényszerül. Sehoh nem merik vállalni önmagukat, másságukat.

Szerintem ennyire nem tragikus a kép. Hiszen van – legalábbis az én ismeretségi körömben – több hozzám hasonló, aki bizonyos mértékben felvállalja önmagát.

Ha nem is írom ki magamra és nem is terjesztem úton-útfélen, de nincs üldözési mániám – jaj, senki ne tudja meg rólam, hogy homoszexuális vagyok. A családom, édesanyám, nagyanym tudja, elmondtam nekik. A világ mégsem dől össze. Elfogadtak így, ugyanúgy szeretnek, mint előtte. Nem találták ellérendő szörnyűségnek. Ismerték és szerették a barátaimat is. Együtt örültek és bánkódtak velem, ha boldog voltam, vagy ha szomorú.

Az édesanyám oly mértékben ilyennek fogadott el – ami már több, mint tolerancia –, hogy a napokban azt tanácsolta: „Járájál, fiam, többet az Angyal bárba, a Korzóra ismerkedni, mert ha otthon ülsz, nem fogsz barátokat találni és egyedül maradsz”.

Három évig együtt éltem a barátommal. A házban, aki figyelt, láthatta. Mégsem tett soha senki egyetlen pejoratív megjegyzést sem ránk, sőt mindkettőnkkel jó viszonyban voltak. Amikor a barátom elköltözött, sajnálkoztam.

A munkahelyemen néhány közvetlen kollégám is tudja rólam. Akik nőtlenségemből, telefonjaimból ezt kikövetkeztették. Nem ítélték el, nem röhögtek ki, nem voltam az élcélődésük céltáblája. Azt mondták, ez az én magánygyem.

Nem állítom, hogy az én esetem tipikus lenne. A volt barátom, aki vidékről költözött fel Pestre, annak idején még a buszra is félt velem együtt felszállni, mondván, ha két fiú együtt utazik, már az is gyanús. Aztán látta, hogyan élek én, mennyire vállalom fel önmagam, és lassan kezdett megváltozni. Ma már neki sincsenek komplexusai.

Véleményem szerint, ha mi magunk nem próbáljuk a saját mikrokozmoszunkban elfogadni önmagunkat, hogyan várjunk toleranciát a makroközvetületünktől? Mert ha a családunk, indifferens barátaink, szomszédaink azt látják, hogy mi is ugyanolyan emberek vagyunk, mint a többiek, akkor abból általánosítanak, és olyannak fogják gondolni a többi homoszexuálist is.

Nem biztos, hogy az egyetlen járható út másságunk elfogadtatására a transzparenssekkal való látványos felvonulás, hanem mindenkinek magának kell elkezdeni a

saját kis környezetében elfogadni önmagát. Szerintem ez is oda fog vezetni, hogy minket, homoszexuálisokat elfogadjon a társadalom ugyanolyan embernek.

További jó munkát kíván: S. T.

Kedves T.! Eseted, ha nem is egyedülálló, de sajnos nem jellemző. Attól tartok, hogy többen vannak, akik kétségbeesetten titkolják mindenki előtt hovatartozásukat, mint azok, akik vállalni merik magukat.

Igazad van abban, hogy a közvetlen környezet, egyes emberek meggyőzése nagyon fontos. Mi azonban azt hisszük, hogy a transzparenssekkal történő felvonulásra is szükség van, még akkor is, ha az elsőre kevesen fognak elmenni.

(a szerk.)

...Ha Ti barátnak szólítottok engem, akkor feltételezem, hogy valami szimpátia van efféle hajlamok iránt. (Mi az hogy! L. L.) De meg kell mondanom, hogy ez nem elég, tudnotok kell, hogy vannak közöttük, akik nem verik nagydobra a titkaikat, ezért ez a hirdetési mód nem felel meg. Menni a Jácint preszszóba, meg Lokál stb., ide meg oda, nem, ez nem jó! Találjátok ki olyat, hogy az ember titokban maradhasson. Pl.: elkülditek a levelet a kért címre és az újságot, vagy bármi mást. De így semmiképpen ne csináljátok, mert így csak azok fognak hirdetni, akiknek talán nem is kellene, mert bátorságuk és hovatartozásuk közismert.”

Kedves DEFT! Az ajánlott hirdetési és újságrendelési módot kitaláltuk. Lehet címe kérni az újságot és a hirdetést is, bár attól tartok, ha valaki kiadja a címét, sokkal inkább felfedi inkognitóját, mintha bemegy a Jácintba. Nem vagyok biztos benne, hogy akinek a „bátorsága és hovatartozása” közismert, annak nincs szüksége társkereső hirdetésre. Lehet az is magányos.

Azt hiszem, az ilyen fokú rettegés ma már szükségtelen. Ha minden gondolatod a körül forog, hogy hogyan leplezd valódi érzéseidet, akkor nem marad energiád élni.

„Kedves Roland! Olvastam a nyílt levél c. rovatban leveled és nem tudtam megállni, hogy ne írjak róla. Igazad van, ez felháborító, hogy valakit a bőrszíne miatt megkülönböztessenek. Mint a középkorban. Igaz, én még nem jártam a Lokálban, de az ilyen hír után nem tudom, hogy lesz-e merszem elmenni. Nem vagyok cigány, de nyáron a napozástól kreol bőrvé válok. Rádadásul nem mindig hordok magamnál személyi igazolványt. Minden nemzetiségű között vannak olyanok, akiket lehet megvetni vagy tisztelni. Nem az arabokat, cigányokat vagy négereket kell kitalálni, hanem az ajtóban állóknak vagy kidobó legényeknek kell résen lenni, hogy bent ne tör-

ténjenek balhék. És legközelebb már a tulajdonos úgy dönt, ahogy jónak tartja. Szerintem így már esélyt adott arra, hogy ne mondják rá, fajgyűlölő.

„Tisztelt kedves HOMO-klub! Magam nem vagyok, de külföldi érdeklődésre keresek és kérek önökötől részletes információt. Magam HETERO vagyok, de toleráns! Szíveskedjenek közölni a budapesti és vidéki címeiket, ahová írhatnék, klubjaik címeit és vezetők nevét.

Részletes tájékoztatást kérek!”
Tisztelt H. S.! Ha már egy homoszexuális lapnak írt levelemben sem meri vállalni, hogy homoszexuális, akkor ott nagy baj van.

...nem állhatom meg, hogy ne reagáljak Láner László cikkére, melyet Megtört a jég – Az első magyar homo love story címmel írt. Vitakoznom kell vele. Mivel cikkéből számomra az válik egyértelművé, hogy Láner László soha nem volt szerelmes. Ez az első magyar homo love story nem unalmas, nem egyhangú, ahogy a kritika írja jellemzi. A szerelem ugyanúgy érinti a melegeket, bennünket, mint a „rendes” embereket. Ugyanúgy válunk elvakulttá, mint a „rendes” emberek. Számunkra ugyanúgy megszűnik a külvilág és megszűnik más. A könyv rólam is szól, és arról a fiúról, akibe mélységesen szerelmes vagyok. A fiam lehetne életkorából adódóan. A szerelem viszonzása ugyanolyan, mint a könyvben. Ez azonban – az én életemben – nem magány, sivárság, hanem a találkozás várásának pillanata, hetekben mérhető pillanata.”

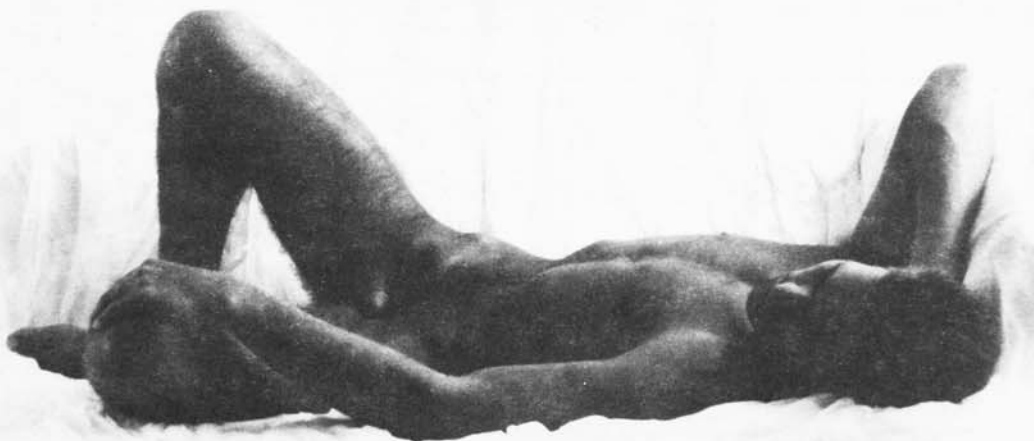
Kedves G. J.! Nem vitatom, hogy van ilyen kapcsolat (csak én nem szerelemnek nevezném), nem vitatom, hogy rossz a kritikám (ez egyébként Zsolmár János véleménye is). Úgy tűnik, nem sikerült eléggé egyértelműen fogalmaznom, hiszen én a cikkemben azt hangsúlyoztam, hogy a homoszexuálisok pontosan úgy élik át a szerelemet, mint a heteroszexuálisok, az ő érzelmeik, boldogságuk, fájdalmuk, magányuk semmivel sem különbözik másokétól.

... Tanácsolni tudnám, hogy ne kezdjenek a LEVÉLPRESSZ-szel. Aki ennél a cégnél hirdetni akar, megteheti számos kiadványunkban. Nem tartom valami nagyra ezt a céget! Be fog indulni a Mások hirdetési rovata is rendszeresen. Nem kell a kezdeti sikertelenségek nyomán mindjárt segítségért kiáltani!”

Kedves K. L.! Köszönjük a biztatást, a tanácsát fontolóra vesszük.

... Tetszik a lap, főleg a fényképek. A lapot teljesen véletlenül fedeztem fel egy pesti utam alkalmával. Olyan jó lenne az újságot 50 oldalon lapozgatni! Szeretnék hirdetni is, az eddigi próbálkozásaim nem sikerültek. Mindenki megjegyzi a 197 cm magasságomtól. Itt élek B.-ben, a vidék minden örömeivel és nyűgével. Itt ismerkedni szinte lehetetlen...”

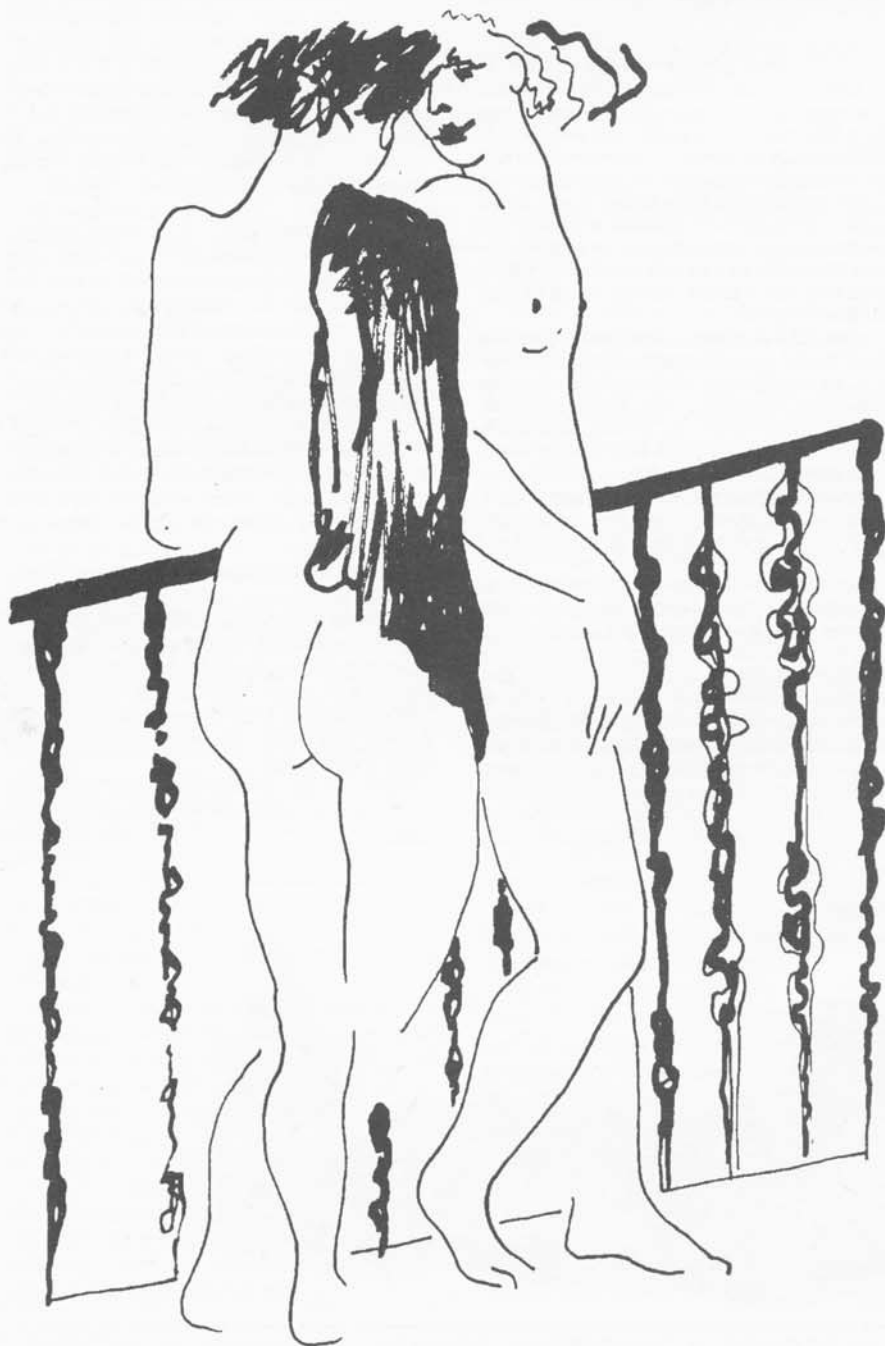
Tartok tőle, hogy szerkesztőségünket el fogják ársztani azoknak a levelei, akik nem ijednek meg a 197 cm-től.

PILLANTÁS A NÉPLIGETRE

Azt mondják, a Népliget ma már jóval kevesebb meleg látogatja, mint néhány évvel ezelőtt, s ha ez igaz, úgy valóságos tömegjelenetek játszódhattak le az éj leple alatt (pl.) '85 nyara körül, hiszen e sorok írója tanúsíthatja, hogy ebben az óriási parkban még mostanság is szép számmal fellelhetők azon érettebb és ifjabb férfiak, akik holdfény mellett, szemérmes bokrok közt keresik a kielégülést.

A Planetárium körül elsősorban a gyengébb idegzetűek fordulnak meg, és azok, akik szerelmeskedés előtt látni is akarják a partnert, a bátrabbak viszont messze elkerülik a lámpafényt, s mint felajzott kísértetek járnak a ligetet. Általában ez utóbbiaknak van nagyobb szerencsájuk, hiszen az éjszaka jótékony vaksága a pártjukon áll a sűrűben, s ha két bolyongó lovag egymásba ütközik valamelyik lomb alatt, akkor

elég az ösztöneikre hagyatkozni, hogy öt percre lázas szeretkezésbe kezdjenek. E séták kedvelői már azzal is időt spórolnak, hogy nyitott sluccel, merev szerszámmal barangolnak, s így mikor összeakad a horguk egy-egy ösvényfordulóban, szó nélkül a lényegre térhetnek.

Igen ám, de mi a lényeg? Számukra bizonyára a látatlanban szerzett röpké boldogság, mely az ejakuláció után a maggal együtt hull a földre, de ha megvizsgáljuk, hogy valójában kik is ezek a homoszexuális férfiak, akkor a lényeg túlmutat a szexualitáson. Emberek a város és a társadalom perifériájáról, akik tulajdonképpen nem értik a saját helyzetüket, s úgy gondolják, hogy a problémáikat a ligetben feledhetik leginkább, legalábbis arra az időre, míg körbelefétyelnek egy makkot, vagy egy szorgos, ám idegen kézzel maszturbálnak. Konkrétumokat tudatosan nem írok sem róluk, sem a bajaikról – ha nem így tennék, akaratlanul is ártanék nekik –, de szeretném, ha tudnák a Mások olvasói, hogy vannak melegek, akiknek sötétebb a háromszögük a rózsza színénél. Ők valóban csak éjszaka „szerencsések”.

A Népligetről szólván említést kell tennem a kocsisorról is, mely a sötétedést követően jelenik meg a Planetárium előtti úton, s az autók tulajdonosai titkos ügynökökhöz hasonlóan mérik végig a szélvédőn át a magukat riszáiva kínáló fiúkat, akik naív ábrázattal lépnek el a járgányok mellett, mintha csak azon csodálkoznának, hogy e masináknak négy kerekük van. Holott a technikánál sokkal inkább érdekli őket, hogy a kormány mögött miféle pasas ül, s mekkora a „sebességváltója”, amit ideges ujjak markolásznak odabenn. Aztán ha létrejön egy-egy kapcsolat, akkor ezek a párok vagy eltűnnek az útmenti bokrok cinkos ölelésében, vagy a kényelmesebb megoldást választják, és elautóznak a liget egy távolabbi, elhagyatott zugába, ahol legfeljebb a rendőrről akadhat rájuk, no meg valamelyik fanatikus kukkoló.

Végül hadd említsem meg azokat, akik meghúzódnak az árnyékban, s onnan lesik, hogy észreveszi-e őket valaki. Ha igen, úgy azonnal beosonnak a sövény mögé, megoldják a nadrágjukat, és a sápadt feneküket kitolják a gallyak közül, avval „világítva” a sétányon tévelygőknek.

Nos, aki kedvet kapott a Népligethez, az készszerűen fel arra, hogy a pénteki nap kivételével az utolsó metróval a meleg nagy része eltávozik a parkból, s csupán néhány kocsi marad, de azok akár hajnalig is futkároznak az Üllői út és a Planetárium között. Péntek éjjel nagy élet van, csak hogy ekkor rengeteg indifferens is kószál a ligetben, mivel a Jurta színház épületében diszkó tombol, amit igen sokan látogatnak. Egyébként sem árt az óvatosság, hiszen itt bárki felbukkanhat, bármilyen szándékkal.

Rossz idő esetén főlöszleges kiruccanni, a liget ilyenkor kihalt, semmi esély a kalandra.

K. D.

▶ HÍREK ◀ INFORMÁCIÓK ◀

MILYEN RENDŐRSÉGET SZERETNÉNK?

Olyan, amilyen Hágában, Mintoorszag fővárosában működik. A holland nagyváros rendőrségének nincsenek előítéletei a melegekkel szemben, sőt, szívesen látják őket az állományban és még akár a lakossággal szemben is megvédelmezik érdekeiket.

A hágai rendőrséggel 1990-ben homo-emancipációs munkabizottságot állítottak fel, amely gondosan ügyel arra, hogy a melegeket ne érhesse semmiféle hátrányos megkülönböztetés sem a rendőrség kebelében, sem civil állampolgárként – mondták el azon a találkozón, amelyet a hollandiai továbbképzésen tartozkodó kelet-európai meleg aktivisták számára szerveztek a rendőrség főhadiszállásán. A munkát azzal kezdték, hogy átvilágították a rendőrség belső szabályzatát, eltörölve belőle azokat a kitételeket, amelyek hátrányosak lehetnek az ott dolgozó homoszexuálisokra.

A fejtágitón résztvevő küldöttek nem győztek álmélnkodni a hallottakon. Míg másutt a rendőrség többnyire „falaz” a buziverőknek, itt aktívan védelmezi a melegeket a hébe-hóba azért itt is előforduló támadásoktól. A másfelé divó gyakorlattal ellentétben itt a homoszexuális találkahe-lyeknek nem a felszámolására, hanem a megvédelmezésére törekszenek, bátran hadakozva akár a lakosság ellenérdekű csoportjaival is. Nem egy példát meséltek el arról, miként segített a rendőrség megtartani olyan találkozóhelyeket, amelyeket finnyás telektulajdonosok megpróbáltak bezártni.

Bűncselekmények áldozatait minden lehetséges eszközzel feljelentésre bátorítják; ha akarják, névtelenségü-

ket is megőrizhetik, – hallottuk mi, kelet-európaiak, akik hozzászoktunk, hogy bűncselekmény esetén nálunk a rendőrséget az áldozat munkahelyé- nek értesítésénél jobban csak a szaf- tos szexuális részletek megismerése izgatja. Hágában a járőrautók – ha egyáltalán razzizálni kényszerülnek – leoltott fényszóróval közelítik meg az illemhelyeket és egyéb találkahe-lyeket, hogy mindazok, akiket zavar a rendőrök jelenléte, távozhassanak.

Egyelőre – sajnos – még a toleran- ciájáról híres Hollandiában is csak a hágai az egyetlen rendőrség, amely a homoszexuálisok újságjaiban is tobo- roz utánpótlást. A rendőrségnél dol- gozó melegek számát nem tartják nyilván, de a jelentkezők egy része nyíltan bevallja, hogy a meleg lapban olvasta az álláshirdetést. Felvételkor természetesen be kell számolni a ház- as-, illetőleg élettársi kapcsolatokról. Eközben az azonos nemű élettárs nem jelent gondot, de azt ellenőrzik, hogy nem bűnöző életmódú-e.

Hágában az a felfogás, hogy – a választott testületekhez hasonlóan – a rendőrségnek is tükröznie kell a társadalom összetételét. Ezt szem előtt tartva láttak hozzá a munkaerő toborzásához a nők, a bevándorlók és – legutóbb – a homoszexuálisok köré- ben. A találkozón a hágai rendőrség képviselői közölték: tapasztalataikat szívesen megosztják kelet-európai kollégáikkal, ha azok hajlandók el- utazni hozzájuk. Reméljük, ezen nem múlik!

FAJÜLDÖZÉSNEK SZÁMÍT A HOMOSZEXUÁLISOK BÁNTALMAZÁSA

A londoni rendőrség augusztusban tartós akciót indított a homoszexuális és leszbikus pol- gárok megvédelmezésére, az ellenük irányuló gyakori támadások felszámolására.

Az akció lényege, hogy a rendőrség ezen- től jobban figyel az ilyen bűncselekményekre. Ugyanolyan fontosságot tulajdonítva nekik, mint a faji alapú garázdaságnak és bántalmazá- soknak.

A homoszexuális érdekvédelmi csoportok régó- ta követelik a nagyobb rendőrségi figyelmet és védelmet. Az utóbbi négy évben 50 homoszexuális férfit öltek meg Angliában gyűlölködő honfitársai- k, és a homoszexuálisok 41 százalékát érte már támadás, bántalmazás.

Tavaly a londoni rendőrség még elutasította az érdekvédelmi csoportok kérelmeit, de a kitartó lobbizás most meghozta eredményét.

**INTIM LAPÜZLET ÉS VIDEOTÉKA CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLTATÁNAK AJÁNLATAI
BUDAPEST 1367 POSTAFIÓK 26.
INTIM ÜZLET (Budapest, VII. Dob u. 17.)**

ÚJSÁGOK – KÖNYVEK

001. Levélillatok c. szexlevelezések könyve	ára: 148,- Ft
002. ERŐSZ MAGAZIN 1-8-ig. lapszám	ára: 149,- Ft
02A. Szexpartner kereső magazin	ára: 95,- Ft
003. Hibiszkusz Herczeg (homoszex love könyv)	ára: 198,- Ft
004. 100 oldalas USA homoszex magazin	ára: 850,- Ft
04A. 32 oldalas USA homoszex magazin	ára: 490,- Ft
005. 100 oldalas USA leszbikus magazin	ára: 850,- Ft
05A. 32 oldalas USA leszbikus magazin	ára: 490,- Ft
006. 100 oldalas USA oral szex magazin	ára: 850,- Ft
06A. 32 oldalas USA oral szex magazin	ára: 490,- Ft
007. 100 oldalas USA anal szex magazin	ára: 850,- Ft
07A. 32 oldalas USA anal szex magazin	ára: 490,- Ft
008. 100 oldalas USA hármás szex magazin	ára: 850,- Ft
08A. 32 oldalas USA hármás szex magazin	ára: 490,- Ft
009. 100 oldalas USA páros szex magazin	ára: 850,- Ft
09A. 32 oldalas USA páros szex magazin	ára: 490,- Ft
010. SPARTACUS 1991. (Homoszex ismerkedési helyek nemzetközi katalógusa)	ára: 2400,- Ft
011. MÁSOK (homoszex havilap fekete-fehér 18 o.)	ára: 48,- Ft
012. HOMEROS (homoszex havilap) 34 o.	ára: 98,- Ft
013. „Zsákbamacska” (4 féle erotikus újság bizományi áruból)	ára: 300,- Ft

Figyelem! A 100 oldalas és a 32 oldalas USA újságoknál mindig a készletünkben található legfrissebb számokat küldjük. Így garantálni tudjuk azt, hogy ha Ön 2 hét eltelével újabb megrendelést küld, akkor már a megrendelt kategóriából újabb lapszámot fog kapni! (Kérjük külön jelezze, ha 1 bizonyos lapból kéri a rendszeres postázást Pl. Szexpartner keresőnél, Erősznál stb...)

SZEXKAZETTÁK

Az alábbi „D” Stúdió filmjel amatórök magyar szereplőkkel

020. Házaspárszex 1-2. rész	60 perces ára: 1820,- Ft
021. Tinédzser szerelem (Két fiatal fiú 1 idősebb lánnyal)	60 perces ára: 1820,- Ft
022. Teenager homoszex 1. r. (4 homo fiú kalandjai)	30 perces ára: 990,- Ft
022 A. Teenager homoszex 2. r. (5 homo fiú kalandjai, ez svéd szereplőkkel!)	30 perces ára: 990,- Ft
023. Perverz tinédzser lányok	90 perces ára: 1820,- Ft
024. Maszturbációs szerelem	45 perces ára: 1400,- Ft
025. Szex a kamera előtt	45 perces ára: 1400,- Ft
026. Kaviár I. (Lányok a WC-n)	60 perces ára: 1820,- Ft
027. Anal perverz	90 perces ára: 1920,- Ft
031. Glory H USA homo-film 1-16 rész	60 perces ára: 1990,- Ft
032. JACKS USA homo film 1-9 rész	60 perces ára: 2290,- Ft
041. USA vegyesszexfilm	90 perces ára: 2060,- Ft
042. USA leszbikus szexfilm	90 perces ára: 2060,- Ft
043. USA leszbikus szexfilm	90 perces ára: 2060,- Ft
044. USA anal szexfilm	90 perces ára: 2060,- Ft
045. USA oral szexfilm	90 perces ára: 2060,- Ft

EROTIKUS KELLÉKEK

5 darabos (USA) vibrátor készlet	ára: 1990,- Ft
3 darabos (USA) vibrátor készlet	ára: 1490,- Ft
1 darabos (USA) testvibrátor	ára: 990,- Ft
50 gr-os csúszókrém (Gleiffix speciál) vibrátorokhoz ajánlott	ára: 260,- Ft
30 gr-os HIMCOLIN krém (Szexuális potenciál fokozó krém férfiak számára)	ára: 365,- Ft

FENTI TERMÉKEK MEGVÁSÁROLHATÓK AZ INTIM LAPÜZLET ÉS VIDEOTÉKÁBAN IS. BUDAPEST VII. KERÜLET DOB U. 17. SZÁM ALATT, AHOL BIZOMÁNYOS ÚJSÁGOK-KAZETTÁK ADÁSVÉTELE IS VANI NAPONTA ÚJ VÁLASZTEK!

MEGRENDelés

BEKÜLDENDŐ: CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLTAT
Budapest, 1367 Pf. 26.

Kérem, hogy küldjék el címemre az alábbi termékeket utánvéttel, díszkrét csomagolásban.

..... kódszám _____ cím ára: Ft
 kódszám _____ cím ára: Ft
 kódszám _____ cím ára: Ft
 kódszám rész _____ szcím ára: Ft
 kódszám rész _____ szcím ára: Ft
 kódszám rész _____ szcím ára: Ft

(Fenti árakhoz még meg a postaköltség. Az árak tartalmazzák a csomagolási költségeket és az ÁFÁ-t is.)
Kijelentem, hogy 18 éves elmúltam, a fenti termékeket kizárólag saját célra kérem.

NEVEM: _____

CÍMEM: _____

IR. SZÁMOM: _____

DÁTUM _____

ALÁÍRÁS

Kérjük az alábbi szelvényt kitölteni, ha Ön rendszeresen ismertető-tájékoztatót kér termékeinkről.
Kérem, hogy küldjék meg címemre rendszeresen tájékoztatójukat csomagküldő szolgáltatásukról:

NEVEM: _____

CÍMEM: _____

(Nyomatott betűvel kérjük kitölteni)

A VÁLASZOKAT KIZÁRÓLAG VIDÉKRE POSTÁZZA A LEVÉLPRESSZ. KIVÉVE AZT AZ ESETET, HA BUDAPESTEN VAN VALAHOL BÉRELT POSTAFIÓKOD. EBBEN AZ ESETBEN ERRE A POSTAFIÓKRA KÜLDIK KI A VÁLASZOKAT. MI A TEENDŐ, HA TE KÍVÁNSZ VÁLASZOLNI JELIGÉS LEVÉLRE?

- AZ ÁLTALAD KIVÁLSZOTT HIRDETÉSRE ÍROTT VÁLASZODAT KÜLDD BE A LEVÉLPRESSZ POSTACÍMÉRE: 1366 BP. PF. 714.
- A BORÍTÉKRA FELTÉTLENÜL ÍRD FEL A JELIGÉT, ÉS A MÖGÖTTE TALÁLHATÓ KÓDSZÁMOT. A hirdetésre érkezett válaszleveleket a megjelenéstől számított 30. napig lehet átvenni.

Ez alkalommal utóliára jelentetjük meg a Levélp-resszel közös társkereső hirdetésünket. Hogy októbertől miképpen lehet nálunk hirdetni, azt a 21. oldalon ismertetjük.

**LEVÉLPRESSZ
TÁRSKERESŐ**

Azt hittem, elfelejthetetlen vagyok. Várom azok levelét, akik még nem felejtettek el! Jelige: Sírfeleirat 1/7/07.23

Budapesti ötvenes üzletember lein-formálható, 25-35 éves, vendéglátó-

ipari gyakorlattal rendelkező férfias-sportos, kellemes megjelenésű, jogosítvánnyal rendelkező barátot keres, aki egyben üzlettársam is lenne, segítene magán szállodám vezetésében. Jelige: Jogosítvány 3/7

Hajam szőke, farkam kemény, ha akarsz, írjál Kretén! Jelige: Hancz-úr!! 3/7

Szeretnék fiatal fiúkkal szex céljából megismerkedni, 23 éves vagyok - csak helyes fiúkkal ismerkedem. Jelige: Jópofa srác 4/7/07.24.

Sportos, kedves, intelligens, lakással rendelkező barátot keresek. Lehet külföldi is. Németül beszélek. 20-30 évesig. Jelige: Öszintén: 5/7/07.31.

2 barátón (23 és 27 évesek) szex-partnert keres Budapestről, vagy Pest környékéről. Leszbikus hajlamú, esetleg biszex lány, vagy lánypár jelentkezését várjuk. Jelige: Legszexibb szerelem 6/7

Harmincas házaspár (nő 29/167, férfi 32/183) fiatal fiú ismeretséget keresik közös szexpartinhoz. Zalaegerszegiek jelentkezését várjuk. Jelige: Zalaegerszeg 7/7/07.31.

SVÉD PARTY (HÁZIBULIK) Budapesten. Választható kategóriák: Vegyes, Leszbikus, Homoszex, Különleges. Kérjen tájékoztatót, melyet válaszborítékban díjtalanul megküldünk. Cím: „SVÉD PARTY” Levélp-ressz. Budapest, 1366 Postafiók 714. A tájékoztató személyesen is átvehető a SVÉD PARTY jegyértékesítésével megbízott Levélp-ressz irodában Budapest VII., Dob u. 17. sz. alatt.

man to man

You're Invited

GAY IFJUSÁGI MOZGALOM

HELYZETÜNK JAVÍTÁSÁÉRT, SZEXUÁLIS FELSZABADULÁSÉRT, A TÁRSADALMI MEGBÉLYEGZÉS ÉS AZ ELNYOMÁS ELLEN.

- ÖSSZEKÖTTETÉS EGYMÁSSAL
- SEGÍTSÉG A PROBLÉMÁKKAL - TAPASZTALATCSERE

safer sex

HOTLINE

KIVÁNCSIÁK VAGYUNK A TE VÉLEMÉNYEDRE!

ADJ JAVASLATOKAT, ÖTLETEKET!

SEGÍTS, HOGY SEGÍTHESSÜNK EGYMÁSNAK!

SZERETNÉL BEKAPCSOLÓDNI?

... EGY OKKAL TÖBB, HOGY ÍR3 NEKÜNK MÉGMA!

G.Y.M. BUDAPEST 62 PF 895. 4385.

PRÓBÁLJUNK KI

egy új, INGYENES, mindenféle adminisztrációtól, előre nyomott kupontól mentes hirdetési módszert.

Aki hirdetni szeretne, fog egy papírlapot és kézzel vagy géppel két-három sorban összefoglalja, amit önmagáról ismertetni szándékozik, ír hozzá egy jeligét, végül zárójelben közli a címét, ahová a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

AKI VÁLASZOLNI AKAR, levelét egy bélyeggel ellátott borítékba teszi, nem címezi meg, mert a címet mi írjuk majd rá. Ezt így betesz egy borítékba és elküldi a mi postacímünkre: 1399 Budapest, Pf.: 701/759

MI A CÉLJA MINDENNEK? Leegyszerűsödik a hirdetés feladása, nem kell szétrancsrozni lapunkat, kivágni belőle a kupont, és ami a fő: ingyenes a kívánt szöveg megjelentetése.

A mi kis stábunknak azért kedvezőbb ez a rendszer, mert nem kell külön ügyeletet tartanunk, nincs szükség külön fiókrendszerre, ugyanis ahogy megkapjuk, azonnal küldhetjük is tovább a leveleket.

Ezt a rendszert az októberi számunk megjelenésétől szeretnénk beindítani. Tehát aki most szándékozik hirdetés feladni, már így tegye meg, vagyis ingyen, néhány sorban írva önmagáról, jeligével és zárójelben a nem közölhető címmel.

Azok, akik hazai, külföldi túrúházköz útitársakat keresnek, hasonló módon adják fel hirdetésüket.

Sok sikert a Hirdetőknak és a Válaszolóknak.

TÁRSKERESŐK

- Vékony testalkatú, jóképű, helyes 18-25 év közötti srácot keresek, aki mindenben megértens és szeretne. Én egy vidéki nem túl csúnya fiú vagyok. Jelige: Tolna megye és Budapest 1-6/003
- Férfias, de gyengéd, középkorú vagy idősebb budapesti urak hűséges alkalmi barátja lenne egy odaadó 40 éves feminin érzületű, sovány, biszex, buja fiú. Lakás szükséges. Jelige: Délelőtt szeretem. 1-6/002
- Telt, 37 éves Békés megyei értelmiségi várja hasonló korú, független, igaz barátjának bemutatkozó levelét. Jelige: Közös programok 1-6/001
- 40 éves értelmiségi férfi keres melegszívű, hűséges barátot, kizárólag kövér, pocakos, mackós alkatú 50-65

éves férfi személyében. Postacím: 1538 Budapest, Pf. 555.

- 43/184/80-as passzív, független, vidám, tiszta, lakással rendelkező fiatalember keres egyedülálló, aktív barátot tartós kapcsolatra 25-50 évesig. Jelige: Siess 1-5/014

- 39 éves fiatalember hosszútávra megismerkedne korban hasonló szakállas, nem rövid hajú úrral. Jelige: Monogámia 1-3/005

- 170 cm-nél magasabb, erősen férfias, bajuszos, szőrös, humán érdeklődésű férfit keresek, aki minden üres részemet kitölttené. Várlak. Jelige: Vágyálom 1-6/004

- 25 éves, jó megjelenésű, intelligens, meleg srác keres hasonló adottságú, nőies barátot hosszantartó kapcsolatra. Jelige: Cerro San Lorenzo 1-6/005.

LEVELEZNI SZERETNÉNEK

- 29 éves olasz születésű, de az NSZK-ban egyetemre járó jóképű srác megismerkedne magyar fiúkkal. Érdeklődési köre az utazás, sport, zene. Beszél angolul, németül és természetesen olaszul. Connection 1399 Budapest, Pf. 701/1027 (M6/1)

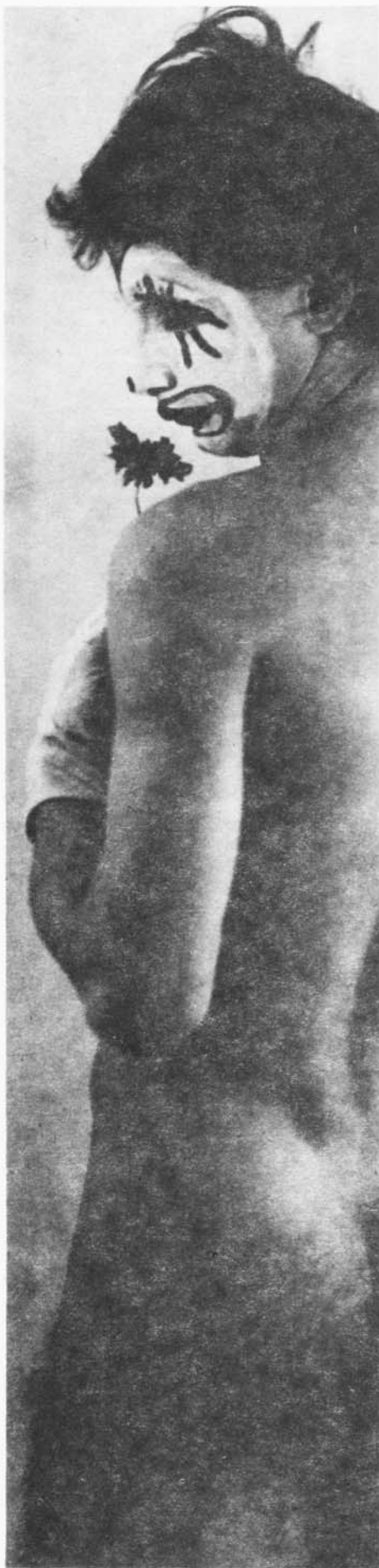
- 35/167/68/18 svéd, akinek a szülei 56-ban távoztak Magyarországról, így beszél magyarul, megismerkedne 18-28 közötti fiatal fiúkkal. Hosszú távú monogám kapcsolatot keres, kölcsönös szimpátia esetén Svédországi utazást fedezi. Fényképes leveleket kér. Connection 1399 Bp., Pf. 701/1027 (M6/2)

- Kölni fotokémikus, aki szereti az utazást és a jó kocsikat, keres magyar barátokat. Connection 1399 Budapest, Pf. 701/1027 (M6/3)

- Sötét hajú, sportos, jó alakú, 25-30 év körüli fiatalos fiúkat keres berlini srác. Német nyelven írt és fotóval ellátott leveleket vár. Connection 1399 Budapest, Pf. 701/1027 (M6/4)

- 36/172/70 rövid fekete hajú, bajuszos, nyugodt, kiegyensúlyozott, kicsit zárkózott, az utazást, zenét kedvelő srác Berlinből, keres egy vagy több magyar barátot, akik hasonló korúak vagy kicsit fiatalabbak és az érdeklődési körük egyeznek. Connection 1399 Budapest, Pf. 701/1027 (M6/5)

- 30 éves fehér férfi levelezne 25-30 év körüli melegekkel, angolul. Bélyeggyűjtés, költészet, festészet, szobrászat, olvasás, New Age, környezetvédelem érdekl, illetve blyegek, hangszalagok, lemezek cseréje. Címe: David C. Fetzek, P.O.Box 50242, Minneapolis, MN 55405, USA (M6/6)

KRITIKA

TEHETNÉK EGY SZEMREHÁNYÁST?

Döbbenet olvastam az első magyar homoszexuális egyesület nevével fémjelzett magazin, a Hom-eros 2. számát. Az egyik AIDS-szel foglalkozó cikkben a következő mondat szerepel:

„Legnagyobb rizikófaktor a homoszexualitás”.

Ez olyan demagógia, amely ellen a világ homoszexuális egyesületei küzdenek.

Ezzel a jelszóval élesítik újjá a homoszexualitásellenes erők a homofób előítéleteket. Erre hivatkoznak azok, akik le akarják rombolni mindazt, amit idáig a homoszexuálisok kinkeserve-sen kiharcoltak maguknak.

Ezzel igazolható, hogy a melegeket miért nem illetik meg ugyanazok az emberi jogok, ami másokat, hogy miért nincs helyük a társadalomban. Ők azok, akik elsősorban terjesztik korunk félelmetes betegségét, mint a pestist a patkányok.

Ezt azonban az orvostudomány már megcáfolta. Statisztikai adatok bizonyítják, hogy az AIDS nem homoszexuális betegség. Mindenkit veszélyeztet, aki nemi életet él. Nőket, férfiakat, homo-, hetero- és biszexuálisokat egyaránt. Persze vannak különösen veszélyeztetettek. Ilyenek elsősorban a prostituáltak és a kábító-szerfogyasztók, másodsorban pedig az óvó rendszabályokat be nem tartó emberek, függetlenül attól, hogy azonos vagy ellenkező neműekkel létesítenek-e szexuális kapcsolatot. Mit jön akkor nekem Hümér úr (sajnálom, csak ennyi az aláírás: Hümér) a rettegő homoszexuális képevel, aki hideg verítékben tűrődve ébred és négyoszobás barokk lakásában (ha éppen nem egy párizsi kastélyban tartózkodik) várja vacogó fogakkal, hogy mikor kopogtat a szörnyű kór, ami már valahol feni rá a fogát. Mit sírkozik riportalánya, akire egyébként a legnagyobb jóindulattal sem lehetne ráfogni, hogy túlságosan jellemző figura, de tételezzük fel, hogy van ilyen is. Tessék már elmondani neki, hogy ő nem egy halálraítélt, akit isteni büntetés fog sújtani erkölcsstelen életmódja miatt. Ha már erre a kis négyoszobás barokk lyukra futotta, futja talán néhány jó minőségű kotonra is. Azt szépen fel kell húzni a megfelelő helyre, és máris lehet újból csintalankodni, mint azokban a régi szép időkben (ha már a párja mellett nem bírja ki).

Ma már köztudott tény, hála az egész világot átfogó felvilágosító kampánynak, hogy az AIDS ellen nem a melegok pocskondiázásával és felelőssé tételével kell küzdeni, hanem monogám életmóddal és a biztonságos szex szabályainak a betartásával.

Sajnos azonban még mindig előfordul újságot nem olvasó, nagyon rosszul tájékozott vagy a gyűlölettől elvakult emberek között az a számkunkra olyannyira veszélyes tévhit, hogy az AIDS a homoszexuálisok betegsége, vagy legalábbis ez a réteg a legnagyobb rizikófaktor.

Nem tudom, hogy A négy szoba dilemmája című cikket Hümér névvel jegyző úr vagy hölgy melyik csoportba tartozik. Nem is érdekel. Az azonban igen, hogy miért ír egy homoszexuálisoknak szóló újságban, és hogy a Homeros egyesület, ha már a nevét adja hozzá, miért téri el az efféle cikkeket.

Láner

A MÁSOK megvásárolható

az Angyal bárban (VIII. Szentkirályi utca 8.)
Darling (V. Szép utca 3.)
a Jácint eszpresszóban (V. Október 6. utca 5.)
a Lokálban (VII., Kertész utca 31.)
a Mystery bárban (V., Nagysándor József utca 3.)

ezen túl a szexlapokat is árusító üzletekben,

a VII., Dob utca 17-ben, az V., Tanács körút 14-ben.

Budapesten húsz nagyobb utcai újságárusító helyen is kapható a MÁSOK

Párizsi udvar	Kálvin tér 1.
Váci u. 10.	Újpesti aluljáró
Petőfi S. u. 17.	Szabadsajtó u. 6.
Kígyó u. aluljáró	Batthyány tér Metró
Déli pu. lapúzet	Flórián áruház
Marx tér üzlet	Kispesti Centrum áruház
Baross tér üzlet	Szt. István krt. 25.
Skála áruház	Újpest Titó u. hírlapbolt
Bajcsy-Zs. út 76.	Hegedűs Gy. u. lapúzet
Nagyvárad tér Metró	Mexikói út hírlapbolt

HU ISSN 1215-0134

Információs, érdekvédelmi és kulturális folyóirat
Megjelenik havonta

Főszerkesztő: Takács B. Gábor

G kiadó

BUDAPEST pf. 701
1399 759

Készült
a Reprográf Kft. nyomdájában
Felelős vezető:
Nagy Ny. Zoltán
Tördelő szerkesztő:
Kovács P. Károly
Képfeldolgozás: Havas István

Postán is feladhatják megrendelésüket.
Egy piros színű utalványon küldjenek el szerkesztőségünk címére annyiszor 48 forintot, plusz 15, illetve 20 forintot (a nagyalakú boríték postaköltsége Budapestre 12, vidékre 17 forint, a boríték ára 3 forint), ahány hónapra fizetnek elő a MÁSOK-ra.

